

RETTEEN PÅ FREDERIKSBERG DOM

afsagt den 16. oktober 2026

Sag BS-56814/2025-FRB

Morten Messerschmidt
(advokat Carlo Siebert)

mod

Martin Lidegaard
(advokat René Offersen)

Denne afgørelse er truffet af dommer Rasmus Linding, dommer Mads Bjerre Østergaard og dommerfuldmægtig Anders Grønnegaard.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen angår, om Martin Lidegaard har overtrådt straffelovens § 267, jf. § 269, stk. 1, i forbindelse med tre udsagn om Morten Messerschmidt fremsat under en partilederdebat i november 2025.

Morten Messerschmidt har nedlagt følgende påstande:

Principal:

1) Sagsøgte tilpligtes at anerkende at følgende udsagn er ærekrænkende, injurerende og fremsat med urette i strid straffelovens § 267:

- a. *"Man vil gerne internere og deportere tusindvis af medborgere bare fordi de har en anden tro eller har en anden hudfarve end de fleste af os, der er i rummet her",*

- b. *"Hvis jeg har forstået dit interview i Weekendavisen rigtigt, så vil du gerne internere op mod hundredetusind danskere, hvis de har anden etnisk baggrund og ikke vil rejse ud frivilligt, fordi du synes de skal rejse ud", samt*
- c. *"Hvis du vil internere hundredetusinde med anden etnisk baggrund ..."*

2) De i påstand 1 anførte udsagn kendes ubeføjede, jf. straffelovens § 270.

Subsidiære påstande:

- 3) Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at det er ærekrænkende, injurierende og fremsat med urette i strid med straffelovens § 267, når sagsøgte har udtalt, at sagsøger vil *"internere og deportere tusindvis af medborgere bare fordi de (...) har en anden hudfarve end de fleste af os i rummet her"*, og at dette udsagn er fremsat med urette. Det anførte udsagn kendes ubeføjet, jf. Straffelovens § 270.
- 4) Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at det er ærekrænkende, injurierende og fremsat med urette i strid med straffelovens § 267, når sagsøgte har udtalt, at sagsøger vil *"internere og deportere tusindvis af medborgere bare fordi de har en anden tro (...) end de fleste af os i rummet her"*, og at dette udsagn er fremsat med urette. Det anførte udsagn kendes ubeføjet, jf. Straffelovens § 270.

Martin Lidegaard har nedlagt påstand om frifindelse.

Retten har modtaget sagen den 22. november 2025.

Oplysningerne i sagen

I august 2024 lancerede Dansk Folkeparti et hjemrejseudspil "Dansk Fortid – Dansk Fremtid. Sådan genrejser vi Danmark".

Den 29. oktober 2025 deltog Morten Messerschmidt i podcasten "Avistid 1:1" hos Weekendavisen, hvor han blev interviewet om hjemrejseudspillet fra 2024. Af interviewet, der er transskriberet, fremgår:

"Avistid – Weekendavisen

(0:30) CB: Hej, jeg hedder Christian Bennike. Weekendavisen har fået et samtaleprogram, som vi kalder Avistid 1-1. Der har vi en vigtig, klog, aktuel gæst i studiet, og min chef Martin Krasnik og jeg vi skiftes til at være værter.

(0:49) CB: I dag er gæsten Morten Messerschmidt, og vi skal tale om det her nye, store ord i udlændingepolitikken: remigration. Det er åbenlyst for mig, at energien i politik i Vesten lige nu er på den yderste højrefløj. Det er her den stærkeste entusiasme og den klareste fornemmelse af op-rør og kampkraft kommer fra. Og det ser man nærmest overalt, synes

jeg. Le Pen i Frankrig, AfD i Tyskland, Farage i Storbritannien, Geert Wilders og selvfølgelig Donald Trump.

(1:18) CB: Tiden den er mørkeblå, og sådan er det også i Danmark lige nu. Dansk Folkeparti de er ikke bare overlevet. De er genfødt. De er ikke længere Pia Kjærsgaards gamle parti. Der er et nyt DF, der er præget af unge mænd, der udtrykker sig anderledes, og som måske også drømmer om en anden politik. Og en af de mest markante forandringer er, at partiet nu taler om remigration.

(1:41) Klip – MM: Ingen skal komme her og tage dette land fra os. Ingen udlænding skal nogensinde kunne gøre krav på Danmark, for Danmark tilhører danskerne. Og vi er villige til at kæmpe og dø for det, hvis det gælder. Det er Danmark for folket.

(1:59) CB: Hvis man ikke lever efter danske værdier og normer og kultur, så skal man ikke bo i Danmark. Men hvad betyder det egentlig? Hvem og hvor mange er det præcis, der skal migrere tilbage ud af Danmark? Og hvordan skal det ske? Det har indtil videre været ret svært at finde ud af, hvad Dansk Folkeparti præcis mener med remigration, synes jeg. Så for at få nogle ordentlige svar har jeg i dag inviteret Dansk Folkepartis leder, Morten Messerschmidt, i studiet.

(2:35) CB: Morten Messerschmidt, velkommen til Avistid.

(2:35) MM: Tusind tak.

(2:37) CB: Ved sidste valg var Dansk Folkeparti jo nærmest ved at dø. Kan man ikke sige det?

(2:41) MM: Jo, det var en hård tid.

(2:42) CB: I klatrede lige præcis op over spærregrænsen og fik 2,6 procent af stemmerne. Men siden er I jo nærmest, især i år, bare vokset og vokset. Og nu kunne man så læse i Altinget, at ca. 50.000 vælgere er vandret hen over midten fra Socialdemokratiet til DF. Og det er jo sådan noget, der kan afgøre valg. Hvis du sådan helt ublu kan få lov til at analysere på din egen succes: Hvorfor har I succes nu?

(3:07) MM: Jeg tror, det er mange ting. Det er jo det famøse lange, seje træk, hvor vi har været meget opmærksomme på at skulle genskabe Dansk Folkeparti som et parti, et højrefløjsparti, der på en anden og mere moderne måde taler til danskerne, ligesom rundt omkring i Europa. Vi ser andre partier, som tilhører vores familie, der taler til deres befolkninger. Så en del af det er hele rebrandingen af Dansk Folkeparti, men det er klart, at det handler om politik. I sidste ende handler det altid om politik.

(3:38) CB: Så lad os zoome ind på en del af jeres politik. Der har jo været meget snak i de senere uger om det her ord, remigration, som du og Dansk Folkeparti er begyndt at bruge ret meget. Lad os lige prøve at høre et klip.

(3:51) Klip – MM: Man kan sige det på den måde, at det var Pia Kjærsgaard, der fik sat en prop i hullet på det skib, man kunne sammenligne Danmark med. Der er alligevel kommet en del vand ind, og nu bliver det så Mikkel Bjørns opgave at få tømt det vand ud.

(4:08) CB: Det er dig på jeres sommergruppemøde sidste år.

(4:09) MM: Ja, det kan jeg næsten genkende.

(4:10) CB: Det er godt. Hvor Mikkel Bjørn bliver udlændingeordfører i stedet for Pia Kjærsgaard, som historisk overdragelse i virkeligheden er.

(4:17) MM: Ja, det var en historisk ting, i hvert fald i partiet.

(4:19) CB: Ja, i partiet. Og I snakker om, at der er kommet for meget vand ind i skibet Danmark, og det bliver til jeres hjemrejseudspil og al den her snak om remigration. Hvad er det for noget vand, der skal tømmes ud af skibet Danmark?

(4:32) MM: Man kan jo sige, at der er tre overordnede retninger i vores hjemsendelsespolitik. Den ene er udlændinge, som er kriminelle, og som vi mener skal hjemsendes efter første dom. Altså at man lader folk komme ind og tage del i det fællesskab, den gave det er at bo i Danmark. Et af verdens bedste lande, måske endda verdenshistoriens bedste lande. Og så begår de kriminalitet. Det synes vi er uacceptabelt, så de skal ud. Det er ligesom den ene bjælke. Den anden det er dem, der kommer og lever af danskernes penge. Altså, rigtig, rigtig mange udlændinge tjener ikke deres egne penge i Danmark.

Vi så forleden nogle opgørelser på f.eks. førtidspension, der viser, at 44.000 udlændinge modtager førtidspension i Danmark. Det synes jeg er ret anstødeligt. Vi har jo ikke opbygget et velfærdssamfund igennem generationer for, at vi skal være socialkontor for de lande i Mellemøsten, der ikke kan finde ud af det selv.

Så det er de to første ret håndgribelige bjælker. Og så er der den sidste, som handler om islamiseringen af Danmark, hvor vi oplever nogle mennesker, der tydeligvis tror, at Danmark er et land, man kan erobre for islam. At man kan gøre det mere og mere islamisk. Der har vi så et kapitel i hjemrejseudspillet, som skal gøre det så vanskeligt som muligt at være islamist i Danmark. Så det er ligesom de tre overordnede bjælker, kan man sige, eller bjælker ligger jo typisk nede. Men altså de tre fundamenter i vores hjemrejseudspil.

(5:54) CB: Søjler

(5:54) MM: Søjler, ja i vores hjemrejseudspil.

(5:58) CB: Apropos islam. Jeg skal bare lige forstå de her mennesker, du snakker om. Hvis det hedder remigration og hjemrejse, så skal de ikke integreres eller assimileres bedre i Danmark. De skal ud af landet?

(6:12) MM: Ja. Nu kan man sige, at det har vist sig at være en relativt kostelig affære at forsøge at integrere folk fra den mellemøstlige verden. Det er klart, at der er mange for hvem det går godt. Jeg taler med mange iranere, som er glade for at være i Danmark og omfavner demokrati, sekularisme og kvinders rettigheder osv. Så der fungerer det jo godt, og meget fungerer godt.

Men der, hvor det ikke fungerer godt, er i forhold til kriminelle, det er i forhold til dem der ikke tjener deres egne penge og lever af velfærdsydelser, så er det og islamisterne, som tror, at de kan omdanne Danmark til et kalifat. De tre grupper vil vi gerne have ud af Danmark.

(6:40) CB: De skal ud af Danmark, ja. Hvor mange mennesker tror du, det drejer sig om?

(6:45) MM: Hvis vi taler om kriminelle, mener jeg at have set tal, der viser, at mellem 3.000 og 4.000 af udlændinge bliver dømt for straffelovsovertrædelser om året. Så ved jeg jo ikke, om det er de samme år efter år, eller om det er nye, eller hvordan det tal ser ud. Hvis vi ser på dem, der er udvisningsdømte, men ikke udrejser, så mener jeg, at tallet ligger lige omkring 15.000 mennesker. Så det er i hvert fald på kriminalitet. Så kan man jo ikke vurdere, om det, at vi indfører straksudvisning for kriminelle, om det vil have en disciplinerende effekt, så folk holder op med at begå kriminalitet. Det kan man jo ikke vide.

Så er der dem, der ikke forsørger sig selv. Altså på førtidspension, jamen, der taler vi om, er det 40.000, godt 40.000 udlændinge, som lever af førtidspension i Danmark. Det synes jeg er ret forargeligt. Og så er der en række andre ydelser: kontanthjælp, integrationsydelser osv., osv. Så jeg kan ikke sige, at der er et eksakt tal, men hvad er det? Et sted mellem 50.000 og 100.000?

(7:49) CB: Som skal ud af landet?

(7:50) MM: Hvis de ikke tjener deres egne penge, så skal de ikke være i Danmark på danskernes forsørgelse. Og så er der islamisterne. Den er jo sværere. Du kan jo ikke gå hen og tage temperaturen på en islamist og sige: "Du er i det røde felt, du skal ud." Der er vi nødt til på en eller anden måde at indrette samfundet, så det bliver så ubekvemt som muligt for islamister at bo her.

(8:06) CB: Hvis vi lige holder fast i, hvor mange det drejer sig om. Jeg har jeres hjemrejseudspil her. På side 25 der skriver I, at 40 procent af danske muslimer de mener, at Koranen skal danne grundlag for lovgivningen. Det er ifølge en undersøgelse fra Wilke, går jeg ud fra, fra 2015, som Wilke lavede for Jyllands-Posten.

Og så skriver I: *"Det er ikke et fåtal, men mange mennesker. Sådanne mennesker bliver ikke på magisk vis danske fra den ene dag til den anden"*. Skal det forstås sådan, at 40 procent af de danske muslimer skal ud af Danmark?

(8:37) MM: Det skal forstås sådan, at hvis man mener, at Koranen er vigtigere end grundloven, så har man ikke noget at gøre i Danmark. Så har man misforstået det helt fundamentalt.

(8:46) CB: Der er ca. 600.000 ikke-vestlige indvandrere i Danmark, og ca. estimeret 300.000 af dem er muslimer. 40 procent af 300.000 er omkring 120.000 mennesker, som du siger helst ikke skal være i Danmark. Det er jo virkelig mange mennesker.

(9:02) MM: Men synes du, det er naturligt at bo i Danmark, hvis man mener, at Koranen skal stå før sekulær lov?

(9:11) CB: Om det er naturligt at bo i Danmark?

(9:12) MM: Ja, er der ikke andre lande i verden, hvor det er mere naturligt at bo?

(9:18) CB: Jo, det kan man sige

(9:18) MM: Men hvis vi er enige om det...

(9:21) CB: Men det er ikke så meget det, der er spørgsmålet. Hvis man laver et hjemrejseudspil og snakker om remigration, og så udpeger 120.000 mennesker her, og så er der nogle, der begår kriminalitet – 3-4.000 – og så er der 15.000, der allerede er dømt til udvisning, og omkring 40.000, som er på førtidspension. Så er vi oppe omkring et par hundrede tusinde mennesker, man mener ikke skal være i landet, ikke?

(9:45) MM: For mig er det to forskellige grupper. Der er den del, som jeg nævnte først, som handler om den ydre adfærd. Jeg tror, vi alle sammen kender folk, der kommer fra mellemøstlige lande, som har integreret sig godt og fungerer fint og har et arbejde, hvad enten de er ansat eller driver deres egen forretning. Der er jo ingen grund til at genere dem. Folk, der kommer og omfavner Danmark, skal jo have lov til at blive her.

Så det er derfor, vi siger, at hvis man ved sin ydre adfærd – enten i form af kriminalitet eller ved, at man lever på offentlig forsørgelse, har valgt den form for tilværelse, så mener vi, at man har meldt sig ud af fællesskabet.

Og så er der den anden gruppe, som er sværere at gå til, fordi det handler om nogle indre anliggender. Hvordan måler man, om man er islamist? Det er meget svært.

(10:29) CB: Okay, men lad os tage den lige om et øjeblik og starte med den gruppe, du nævnte først. Altså folk, der er kriminelle eller har fået en dom eller modtager offentlige ydelser. Nu ved jeg ikke, hvor mange mennesker det er, men lad os sige 100.000 mennesker. Hvad skal der så ske med de mennesker, hvis de ikke skal være i Danmark?

(10:47) MM: Når folk bliver dømt for en straffelovsovertrædelse, så skal det være en del af en obligatorisk dom, at deres opholdstilladelse tages fra dem. Hvis folk har ulovligt ophold i Danmark, så skal de udrejse. Hvis de ikke gør det frivilligt, så skal de være på et udrejsecenter. Der har vi gjort det klart, at vi – i modsætning til Mette Frederiksen – så mener, vi at Kærshovedgård skal have lås på døren. Der er noget helt grundlæggende forargeligt over, at folk, der har begået meget alvorlig kriminalitet, vandrer frit rundt, ikke bare i Midtjylland omkring Ikast, men i hele landet. Så hvis man ikke frivilligt udrejser, må man være på et udrejsecenter, der er lukket og låst, indtil man frivilligt udrejser.

(11:29) CB: Der er en masse mennesker, der er på kontanthjælp, førtidspension eller andre former for sociale ydelser, og du siger, at hvis man er det, så skal man faktisk ikke være i Danmark.

(11:37) MM: Ja. Hvis du tager førtidspensionstallene, som har været diskuteret for ganske nylig, så kan vi se, at der er en meget voldsom overrepræsentation af irakere. Det er faktisk to tredjedele af alle irakere over 50 år, der lever på førtidspension.

Og det er rigtigt, at vi mener, at man helt grundlæggende skal forsørge sig selv, hvis man som udlænding bor i Danmark. Sådan gælder det jo også for rigtig mange i dag. Problemet med dem her er, at de har været her i så lang tid, at de har fået en mere privilegeret ordning.

Men helt ærligt, hvorfor skal man egentlig, hvis man ikke har taget Danmark til sig, hvis man ikke på noget tidspunkt har haft et job eller ernærer sig selv, hvorfor skal man så egentlig have den privilegerede adgang?

(12:15) CB: Det tror jeg da igen, der er mange, der kan være enige i. og der er blevet gjort rigtig meget (*afbrudt*).

MM: Det er jeg da glad for, at du siger. Og det er måske også derfor, at målingerne ser ud, som de gør.

(12:22) CB: Ja, men det er ikke det, der er spørgsmålet. Spørgsmålet er, hvis de skal sendes ud af landet – og det er det, du siger, de skal – vi kalder det remigration og hjemrejse - hvad skal der så ske med dem

(12:31) MM: De skal have et tilbud om, selvfølgelig (*afbrudt*).

(12:34) CB: Hvad skal der så ske med dem?

(12:34) MM: Jamen, det må de jo finde ud af, når de kommer hjem. Mange af de her irakere for eksempel – deres tilstand, det der har fået en eller anden behjertet socialrådgiver til at give dem førtidspension – vil jo næppe gøre dem uegnede til at indgå på det irakiske arbejdsmarked i Bagdad eller et andet sted. Så det må de finde ud af der. Det her handler jo om retfærdighed. Hvis man kommer til Danmark, et af verdens mest velfungerende samfund...

(12:58) CB: Klart, men hvad skal der så ske med dem?

(12:59) MM: Deres opholdstilladelse skal ophæves. De skal selvfølgelig have mulighed for at finde sig et job, vi mangler jo arbejdskraft, kan jeg høre på regeringen. Så hvis de på en eller anden måde kan få et job og ernære sig selv og sådan nogle ting, så synes jeg da, det er fint nok. For mig er der bare noget helt principielt i, at de danske velfærdsydelser, som er hårdt pressede – vi hører hele tiden om nedskæringer på ældreområdet – de skal da være reserveret til danskerne.

(13:28) CB: Og hvis de ikke kan finde et job, og det er jo nu at sige, at det er en ekstremt divers gruppe, det her, det er jo både efterkommere og naturaliserede og udlændinge, og hvis de ikke kan finde et arbejde?

(13:41) MM: Jamen, så har de jo, i min optik, diskvalificeret sig til at være en del af det danske samfund.

(13:49) CB: Og så skal de rejse ud. Skal de så frihedsberøves?

(13:50) MM: Om de skal frihedsberøves? Altså, det må jo bero på, altså hvis de får at vide at deres opholdstilladelse er tilbagetrukket, og så vægrer sig ved det, altså alligevel bliver i Danmark. Ja, det skal de vel så – for så har de jo ulovligt ophold i Danmark.

(14:07) CB: Det er jo ret mange mennesker.

(14:09) MM: Jamen, jeg synes igen, at dit perspektiv er forkert her, fordi... Skal vi ikke starte med: Hvad er det rigtige? Og der tror jeg, at vi blev enige om lige før, at der er nok noget rigtigt i at sige til udlændinge: Hvis de kommer til Danmark – et af de mest frie, lige og velstående samfund, der er ikke noget land, der tilbyder så mange muligheder for folk – så skal de ernære sig selv.

(14:30) CB: Nu har I lavet et helt hjemrejseudspil. Der står jo ikke noget i det udspil om, hvad der så skal ske med de her mennesker.

(14:35) MM: Jo, der står jo ganske meget.

(14:36) CB: Hvad står der? Du siger, at de så skal frihedsberøves – nu mener jeg, altså Mohammad og Aisha og Ali

(14:41) MM: det er jo ligemeget, hvad de hedder

(14:45) CB: som får førtidspension og bor ude i Ishøj, og som ikke kan finde et job – eller ikke vil, eller ikke har lyst, eller hvad det nu er?

(14:58) MM: Det kan være, at lysten stiger, når truslen om at miste førtidspensionen bliver reel.

(15:00) CB: Vi fjerner alle de her førtidspensioner.

(15:03) MM: Ja, vi reserverer danske velfærdsydelser til danske statsborgere. Jeg tror, det vil ræsonnere hos 80 procent af vælgergruppen. Det er kun sådan nogle "kuk-kukkere" ovre ved Enhedslisten, der ikke kan se logikken i det.

(15:12) CB: Nogle af de her vil så i øvrigt været danske statsborgere, men lad nu det ligge.

(15:15) MM: Nej, nej, når vi taler om – ja okay, lad det være ved det. Men du har fuldstændig ret i, at der er rigtig mange af de her mennesker, som har fået statsborgerskab.

(15:22) CB: Men det, jeg gerne vil finde ud af, Morten, det er, hvad skal der ske med de mennesker? Hvis de ikke får et arbejde, og de er udvist og du tager deres ydelser fra dem – skal de så...? (afbrudt).

(15:30) MM: De skal da animeres til at rejse ud.

(15:32) CB: Hvad betyder det?

(15:33) MM: Det betyder blandt andet, at vi efter et valg gerne vil have et egentligt udrejseministerium, som har det som sin opgave

(15:43) CB: Et ministerium? De skal vel ikke arbejde i ministeriet?

(15:43) MM: Nej, det skal de ikke, men der skal være en minister og hendes hold, der skal virkelig arbejde på at få de her mennesker ud.

(15:48) CB: Det er ret mange mennesker, mener du. Hvad skal der ske med de 70-80.000 mennesker?

(15:51) MM: Men det, at det er mange mennesker, understreger jo bare... (afbrudt)

(15:54) CB: Men hvad skal der ske med dem?

(15:55) MM: Hvis man ikke tjener sine egne penge, og hvis man begår kriminalitet i Danmark – så skal man ikke være i Danmark. Så siger du, jamen det er en alt for stor gruppe til, at vi kan håndtere det – det tror jeg ikke.

(16:01) CB: Det sagde jeg ikke. Jeg spurgte dig, hvad der skal ske med dem. Skal de i fængsel?

(16:08) MM: De skal udrejse. Og hvis de ikke udrejser, så skal de selvfølgelig i en eller anden Kærshovedgård-model. Og du har fuldstændig ret i, at når vi taler om så mange mennesker, som du gør, – fordi jeg ved jo ikke, hvor store incitamenterne vil være – så vil det være en meget stor opgave.

(16:23) CB: Folk, der visiteres til førtidspension i Danmark, det er vel ikke... Jeg tror da godt på, at nogle af dem kan få et arbejde, men nok ikke sådan, at de strømmer ud på arbejdsmarkedet.

(16:31) MM: Det ved du da ikke. Hvis konsekvensen er at de... (*afbrudt*)

(16:35) CB Ikke hvis du mener, at du sagde, at så kan man forestille sig en Kærshovedgård-model –og du sagde, at Kærshovedgård skal lukkes som et fængsel...

(16:39) MM: Selvfølgelig – der er noget dybt forargeligt i, at folk, som ikke har lovligt ophold i Danmark, kan bevæge sig frit rundt, som om de havde lovligt ophold i Danmark.

(16:44) CB: Okay. Så der er måske 60-70.000 som skal fængsles?

(16:50) MM: Det ved vi jo ikke, fordi... altså i virkeligheden (*afbrudt*).

(16:53) CB: Cirka.

(16:54) MM: Jamen, det kan jeg da ikke sige. Vi ved jo ikke, hvor mange det her vil have en positiv effekt på. Jeg synes bare, at det moralsk rigtige er at sige, at kriminelle og folk, der ikke forsørger sig selv – de skal ikke være i Danmark. Danmark er så generøst og åbent et samfund – så hvorfor skulle vi være så naive og tosegode, bare at vende den anden kind til, til den her type af mennesker og den her adfærd?

(17:17) CB: Fordi de jo næppe kommer til at rejse andre steder hen frivilligt.

(17:22) MM: Det var da en negativ tilgang.

(17:23) CB: Eller hvad? Er det bare mig, der har nej-hatten på?

(17:26) MM: Jamen, det ved jeg da ikke. Vi har jo aldrig prøvet det. Det er jo også det, der er spændende ved det her. Så har du da fuldstændig ret i, at fordi vi taler om 40 års forsømmelser, så er det en meget stor opgave. Men det, at det er en stor opgave, gør det, at vi så bare skal blive ved med at gøre det, der er gået galt de seneste 40 år?

(17:41) CB: Men det her gælder alle udlændinge, ikke? Det er ikke kun fra muslimske lande.

(17:44) MM: Jo, altså, det er jo klart, at vi... Altså, jeg synes, man er nødt til at forholde sig til, at der er en forskel på indvandring. Altså, jeg vil jo ideelt set gerne indrette udlændingssystemet ligesom visumsystemet, hvor man har nogle lande, som det er meget, meget nemt at komme ind fra – vestlige lande primært, ikke? Og så er det nogle lande, hvor det er meget meget svært at komme ind fra.

(18:08) CB: Og så er der jo en anden gruppe også – nu hvor vi er i gang med at tælle op her, havde jeg nær sagt.

(18:10) MM: Jamen, det er dig, der tæller, fordi...

(18:11) CB: Jamen, selvfølgelig tæller jeg, det er jo praktiske spørgsmål også.

(18:11) MM: Prøv at høre, det er jo ikke sådan, at når man sætter sig ned og laver et ny delikt i straffeloven, så gør man det jo, fordi der er noget, man synes skal straffes – og det er jo det samme her. Vi synes, det principielle er, at man skal forsørge sig selv som udlænding, og man ikke skal begå kriminalitet. Så har du ret i, at der er et kvantitativt spørgsmål, som skal adresseres, men det ændrer jo ikke på det grundlæggende moralske i, at det vi siger, det bare er sund fornuft.

(18:40) CB: Ja, som Napoleon sagde: "Kvantitet får sin egen kvalitet."

(18:43) MM: Jo, men det er jo, hvis du kan bruge det aktivt.

(18:54) CB: Der er jo også en anden gruppe. Nu snakkede du om statsborgerskab før. I vil jo gerne have, at alle statsborgerskaber, som er blevet tildelt de sidste 20 år, skal gennemgås – altså siden 2005, det år, jeg blev student. Og hvis de – fordi nogle af dem er givet på forkert grundlag.

(19:15) MM: Præcis, det ved vi jo

(19:16) CB: Og alle, der har fået statsborgerskab inden for de sidste otte år, der skal processen helt gå om med en ny danskprøve og en ny indfødsretsprøve, som er skærpet. Ved du, hvor mange mennesker det drejer sig om?

(19:26) MM: Nej, det kan jeg jo ikke sige til dig. Det kan du selv gå ind og slå op i øvrigt. Altså, hvis vi taler 20 år tilbage, kan du bare søge på.

(19:32) CB: Ja, det har jeg gjort. Jeg har nemlig spurgt Udlændinge- og Integrationsministeriet. De siger, det er 77.000 mennesker, som har fået tildelt statsborgerskab siden 2005 og så har de cirka 9.000 børn, så er blevet...hvad hedder det?

(19:44) MM: Bipersoner.

(19:45) CB: Ja, bipersoner, som er blevet naturaliseret i forbindelse med deres statsborgerskab. Hvad skal der til, for at de får frataget deres statsborgerskab?

(19:53) MM: Den første gruppe – de 20 år tilbage – der er vi nødt til at se på – levede op til kravene, da de fik tildelt statsborgerskab? Mange har, det kan vi se bare de seneste år, er sluppet udenom, så at sige, har på et sviragtigt grundlag fortiet dele af deres forhold, som, hvis de var kommet frem, ville have gjort, at de ikke skulle have været på den lov. Så der siger vi, de første 20 år tilbage, jamen der skal de sådan set bare genbekræftes i forhold til – levede de overhovedet op til de betingelser, der var gældende, da de fik tildelt statsborgerskab?

(20:27) MM: Så siger vi, at de forgangene otte år, jamen der mener vi, at der skal en revision til, fordi vi kan se, at der – også under her Mette

Frederiksen – er folk med voldsomme islamistiske tendenser, som er blevet danske statsborgere og dermed er blevet sikret, i den forstand at de ikke kan udvises af Danmark, medmindre de begår terror eller ord, og har stemmeret til Danmark. Så vi deler det igen op i de to grupper for at gøre det så nuanceret som muligt.

(20:53) CB: Og I skriver på side 12 i jeres hjemrejseudspil: "Statsborgerskab er i mange år blevet uddelt alt for rundhåndet. Man har ikke haft tilstrækkeligt styr på modtagernes grundlæggende værdier". Så det handler også om værdier, det her, ikke?

(21:07) MM: Ja, det gør det jo i høj grad. Hvis du har de her meget islamistiske synspunkter, så skal man jo slet ikke have dansk statsborgerskab.

(21:13) CB: Okay, så det er også, hvor lidt havde jeg nær sagt... Altså, hvor lidt skal man have gjort sig skyldig i for ikke at kunne få dansk statsborgerskab?

(21:22) MM: Jeg synes, man skal se det fra den modsatte side. I stedet for at have en eller anden applikant, hvor du så siger: "Hvor lidt tolererer vi?", så synes jeg jo mere, at du skal sige, her er en applikant, hvor der kun er gode ting, altså I stedet for at tælle minusser.

(21:35) CB: Undskyld, Morten. Du vil gerne gennemgå de her 86.000 statsborgerskaber. Så skal der vel være et eller andet forhistorien eller i deres efterfølgende – deres gebærden i Danmark, hvor du vil sige: "Okay, der er nogen, der skal annulleres". Det, jeg spørger til, er: Hvad skal de have gjort? Altså, hvis de nu har gået med til en Gaza-demonstration og råbt: "From the river to the sea", og sådan noget – er det nok til, at man skal fratage folk deres danske statsborgerskab?

(21:56) MM: De første 12 år, altså fra 2005 og frem til 2017, der kigger vi på, hvad var gældende i indfødsrets aftalen på de pågældende tidspunkter. Og er der nogen, hvor man efterfølgende kan konstatere, at de ikke levede op til den, så skal det selvfølgelig fratages, fordi det er svig. Og det gælder også allerede i dag i indfødsretsloven – jeg tror, det er § 8a eller b.

De seneste otte år mener vi, at man skal gå til værks, ligesom Mikkel Bjørn gør det i Indfødsretsudvalget i dag, hvor man har individuelle samtaler, der blotlægger, om folk netop har de her standpunkter som er, Hamas-standpunkter, at Israel ikke har lov til at eksistere, eller at sharia skal gå forud for dansk ret, Koranen forud for grundloven osv.

(22:41) CB: Sindelagssamtaler?

(22:43) MM: Ja, det er det jo. Og det er jo enormt svært, fordi...

(22:46) CB: Men skal man holde dem med titusindvis af mennesker?

(22:48) MM: Jamen, hvorfor skulle man give mennesker, der har de her standpunkter, dansk indfødsret og dermed stemmeret til det danske folketing?

Det sjove er, at din tilgang hele tiden er: Kan det nu praktisk lade sig gøre? Kan det nu kvantitativt overhovedet give mening? Min tilgang til det her er, at der jo ikke er noget alternativ, fordi der er så mange års forsømmelser og fejl. Vi kan da ikke leve med, at folk, der i deres inderste hjerte synes, at islamisme er vigtigere end Danmark, at de på papiret er blevet danskere. Så jeg forstår ikke din tilgang.

(23:18) CB: Jamen, det anerkender jeg.

(23:20) MM: Det er lidt, som om du er mere optaget af praktikken end af det principielle, der handler om at beskytte Danmark.

(23:27) CB: Men du er enig i, at det der med, om den politik, man foreslår, rent faktisk kan gennemføres rent praktisk, har en lille smule betydning?

(23:34) MM: Det har du da fuldstændig ret i, men jeg er måske bare belastet af... (*afbrudt*)

(23:37) CB: Jeg spørger bare lige igen: Så du vil gerne holde sindelags-samtaler med titusindvis af mennesker?

(23:42) MM: Ja, det er klart. Der er jo nogen, du åbenlyst ikke behøver. Altså, min præsts kone kommer fra Sverige og har fået indfødsret her. Jeg er ret sikker på, at hende er der ingen grund til at tage til den dybe samtale.

(23:53) CB: Hvem er det så? Så det er kun folk fra MENAPT-landene?

(23:55) MM: Man kan i hvert fald sige det på den måde, at det jo ikke er alle folk fra MENAPT-landene – som er sådan et lidt underligt akronym, der dækker over de muslimske lande i Mellemøsten – der udgør et problem. Men dem, der udgør et problem, det er jo dem, der kommer derfra.

(24:06) CB: Men jeg vil bare lige høre konkret: Når man så laver de der samtaler, hvor lidt skal der så til, før man ikke længere skal have et dansk statsborgerskab, som man måske har fået for otte år siden? Hvis nu man har skrevet... Hvis nu man har kaldt en for "bøsserøv" på Facebook?

(24:20) MM: Ja, jeg tror, jeg er blevet kaldt det mange gange, altså så...

(24:22) CB: Jamen, dem der har kaldt dig det så – hvis de har fået dansk statsborgerskab?

(24:26) MM: Ej, det handler jo igen om den samlede vurdering. Vi kan jo alle sammen, du ved, i affekt eller et eller andet kan der ryge en finke af

panden og sådan noget. Det er jo ikke sådan, at det skal have fatale konsekvenser for et menneskes fremtid.

(24:39) CB: Men man kan godt gå til en Gaza-demonstration, for eksempel?

(24:42) MM: Ja

(24:43) CB: Hvor man synes, at Israel ikke skal eksistere.

(24:45) MM: Der synes jeg, man begynder at have en udfordring. Altså, hvis man mener, at jøderne ikke har ret til deres eget land, som er forudset i Mosebøgerne, og som hele den historiske... ja, den historie, der har været siden Balfour osv. Altså, men det er jo ikke sådan, at man kan sætte sig ned og sige: "Okay, nu leder vi bare efter lige præcis dét. Og hvis vi sætter et flueben der, så er det et minus." Det må bero på en samlet vurdering af, om folk reelt i deres hjerte er danske.

(25:16) CB: Det lyder lidt arbitrært at skulle vurdere folks hjerter.

(25:18) MM: Det er da arbitrært. Det er da arbitrært. Hvad synes du? Hvordan kunne det være andet? Altså, det er da også arbitrært, om du elsker din kæreste. Hvordan skal man måle det? Men det, vi i hvert fald kan se, det er, at der er nogen, der har fået dansk indfødsret, som tydeligvis ikke elsker Danmark.

(25:33) CB: Okay. Så hvis du ikke mener, at jøderne skal have deres egen stat, så kan du ikke være dansk?

(25:36) MM: Det var ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at det beror på en samlet vurdering. Og det kan jo også være, at der er nogen, der har været medlem af Enhedslisten og i en periode har indtaget de der skøre synspunkter, og så er blevet klogere. Man ser jo, at folk rykker mere og mere til højre osv. så det er jo ikke det jeg siger. Men igen, mit udgangspunkt er bare et andet end dit. Fordi dit udgangspunkt er tilsyneladende, at fordi opgaven forekommer stor og vanskelig, så skal vi ikke gøre det. Mit udgangspunkt er, at når opgaven forekommer stor og vanskelig, så er det, fordi de tidligere beslutningstagere og de gamle partier har forsømt opgaven. Og det er vi nødt til at gøre noget ved. Det er to meget forskellige arbejdsmetoder.

(26:09) CB: Ud af de her 86.000 mennesker er det måske sådan en fjerdedel, der er fra MENAPT-landene, maks.

(26:12) MM: Nu blander du tallene sammen igen.

(26:15) CB: Nej, det gør jeg ikke. Lad mig lige gøre det færdigt.

(26:15) MM 86.000, var det ikke tilbage fra 2005?

(26:19) CB: Jo. Og ud af dem er det cirka en fjerdedel, der er fra MENAPT-landene, så vidt jeg ligesom kan forstå. Resten er, som du siger, tyskere og svenskere og briter og amerikanere.

(26:26) MM: Ja, og man ved det jo ikke rigtigt, fordi hvis du ser på den måde, Tyskland og Sverige udvikler sig, kan de jo sagtens være svenske statsborgere, men i virkeligheden være mere MENAPT-agtige.

(26:34) CB: Min pointe er bare, Morten, det er også nogle tusind mennesker, det her, ikke også? Som man fjerner statsborgerskabet fra, og som så vel ikke skal være i Danmark går jeg ud fra? Hvorfor skulle man ellers tage statsborgerskabet fra dem?

(26:42) MM: Jamen, for at de kan udvises, hvis de begår kriminalitet eller ikke ernærer sig selv.

(26:44) CB: Okay, så det er potentielt, de skal ud? Det er ikke sikkert?

(26:47) MM: Det er to forskellige ting, i hvert fald.

(26:48) CB: Okay. Hvor vigtigt er sådan noget? Altså, det er jo åbenlyst næste spørgsmål. Hvor vigtigt er (*afbrudt*).

(26:55) MM: Fordi du tænker så anderledes, end jeg gør.

(27:01) CB: Altså nu stiller jeg mest spørgsmål, synes jeg, for at forstå, hvad det er, du gerne vil.

(27:02) Jo, men dine præmisser er så anderledes, end det, jeg...

(27:06) CB: Nej, altså, prøv at høre. Jeg er journalist. Du ved ikke rigtigt, hvad mine præmisser er.

(27:11) MM: Årh, jeg kender godt dine præmisser.

(27:12) CB: Nej, det tror jeg faktisk ikke, du gør. Det tror jeg faktisk helt ærligt ikke, du gør.

(27:14) MM: Okay, men jeg kommer virkelig med et åbent sind og vil gerne besvare dine spørgsmål.

(27:18) CB: Men det, jeg ville frem til, var: Altså, tanke- og religionsfrihed har vi jo trods alt i Danmark, ikke? Det er jo en af de gode ting ved vores land i forhold til alle mulige andre.

(27:27) MM: Det, der er bekymrende, det er så få, der bruger tankefriheden til noget.

(27:30) CB: Men er det jo ikke i gang med en ret markant indskrænkning af tanke-, religions- og ytringsfriheden, hvis man ikke må udtrykke for eksempel, at staten Israel ikke skal eksistere, hvilket vel er en legitim – måske en dum – holdning, men en legitim holdning?

(27:42) MM: Det er et sjovt synspunkt, altså. Der er vel ikke nogen steder på den her jordklode – hvis vi lige ser bort fra Nordkorea – hvor tanke- og religionsfriheden har så trange kår som inden for islam. Altså,

der er vel ikke noget sted?

(27:55) CB: Det kan vi godt blive enige om.

(27:57) MM: Fedt.

(27:59) CB: Men nu er vi jo i Danmark, jo.

(28:01) MM: Nå, men nu svarer jeg lige. Jamen, problemet er jo, at islam er kommet hertil, og islamismen breder sig. Altså, bare her til morgen kunne du jo læse nede fra Sønderjylland, hvordan man har oprettet konfliktråd med imamer og så videre. Altså, islamismen breder sig, og det er jo det, vi gerne vil modgå. Så det her det handler jo om at skabe et land, der netop bygger på og hylder den frihedstradition.

(28:18) CB: Men det bliver jo lidt paradoksalt, fordi det vil du jo gøre ved at begrænse folks mulighed for at ytre sig og tro på det, de gerne vil, ikke?

(28:25) MM: Jo, det har du ret i. Men det er jo, fordi der inden for islam er den her udfordring med, at man bruger frihedsrettighederne til at kvæle friheden.

(28:32) CB: Men det anerkender du så trods alt, at det vil være en knægtelse af religions- og ytringsfriheden?

(28:37) MM: Ja, ja. Altså, der er jo masser af ting, du ikke må ytre. Altså, du må heller ikke gå rundt og true folk og opfordre til terror.

(28:44) CB: Men det er jo ikke at true folk at sige, at man ikke synes, at staten Israel burde eksistere.

(28:47) MM: Nej, og det siger jeg heller ikke, skal være et ulovligt synspunkt.

(28:51) CB: Det siger du jo næsten, hvis det skal bidrage til, at man kan få frataget sit danske statsborgerskab.

(28:53) MM: Nej, nej det er der to meget forskellige ting. Altså, der er masser af synspunkter og ja, sindelag, som man vil sige, at det er så uforeneligt med det at være dansk, at der må vi sige fra. Der er masser af ting, hvor man ikke nødvendigvis griber ind over for (*utydeligt*) at det skal være ulovligt at fremføre. Tværtimod, er det jo kun godt, at de fremfører det, for så ved vi, at de ikke skal være danskere.

(29:17) CB: I skriver i jeres udspil, at det skal være tæt på umuligt at leve en islamisk tilværelse i Danmark.

(29:21) MM: Ja, præcis.

(29:22) CB: Så I vil fjerne islamiske menigheder fra listen over anerkendte trossamfund og lukke muslimske friskoler, forbyde bøndekald

og halalkød og tørklæder og på den måde gøre, som du sagde tidligere, at folk får et stærkt incitament til at flytte et andet sted hen?

(29:38) MM: Ja, præcis... (*afbrudt*).

(29:38) CB: Nej, men det jeg vil spørge dig om, det er: Er det ikke uforeneligt med de frihedsrettigheder, som står i grundloven?

(29:43) MM: Det er det da ikke.

(29:43) CB: Hvordan kan det ikke være det?

(29:45) MM: Der står da ikke noget i grundloven om, at du skal have bøndekald i Danmark. Hvad er det for en... (*afbrudt*).

(29:52) CB: Du vil lukke moskéer og friskoler og foreninger.

(29:56) MM: Jamen, der er masser af trossamfund i Danmark, som ikke er officielt anerkendt og dermed har det privilegium, som ligger i det, altså det økonomiske, i at man har momsfritagelse. Så det er jo ikke sådan, at du ikke kan praktisere islam, selvom du ikke er et anerkendt trossamfund. Så skal du bare registrere ægteskab og børnefødsler i det offentlige system og så videre. Så nej, altså det her er jo sådan set relativt gennemtænkt.

(30:22) CB: Sagde du ikke lige før, at det faktisk var.... altså, det støder sammen med religionsfrihed?

(30:26) MM: Nej, det vi talte om før, var ytringsfriheden og frihedsrettighederne. Man kan sagtens praktisere. Altså, der er jo også folk, der er asatroende. Der er også et eller andet spaghetti-hurlumhej, altså sådan en eller anden ny...

(30:37) CB: Spaghetti-hurlumhej.

(30:38) MM: Jamen, har du ikke hørt om det? Altså, der er en eller anden ny...

(30:40) CB: Ud med dem. Dem vil jeg gerne udvise.

(30:40) MM: Ja, okay. Men jeg siger bare, at folk kan jo tro på alle mulige skøre ting.

(30:45) CB: Altså nu er det ikke, fordi jeg skal sidde og du ved, citere paragraffer, men i paragraf § 67 i grundloven står der, at borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning. Dog er intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden og den offentlige orden.

(31:01) MM: Ja, ret væsentlig bisætning, ikke?

(31:03) CB: Jamen strider det mod den offentlige orden, at man beder?

(31:05) MM: Nej, men strider det mod den offentlige orden, at man praktiserer sharia? Det synes jeg, der er en relevant diskussion.

(31:11) CB: Men det er da også noget andet.

(31:12) MM: Ja, det er det ikke. Altså, der er vel ikke mange, der vil bestride, at sharia er en ret fast del af islam. Der er mange muslimer, der godt kan finde ud af at være muslimer uden at sammenblande tro og religion, og det er jo fint. Altså, i virkeligheden synes jeg jo, at den her diskussion eller samtale dækker over noget meget mere fundamentalt. Nemlig: Skal Danmark være et fristed for de folk, der har flygtet fra islam? Eller skal Danmark være et fristed for dem, der prøver at tage islam, som har smadret deres egne lande, med til Vesten? Og der abonnerer jeg bare på, at hvis man har flygtet fra Iran eller Saudi-Arabien eller Afghanistan og du ved, gerne vil have friheden, så er det her da en kæmpe håndsækning.

(31:51) CB: Hvis man nu siger, at der ikke er problemer med grundloven i forhold til at lukke moskéer og forbyde halalkød og bøndekald og alt muligt, gøre det så svært at leve islamisk...

(31:59) MM: Hvorfor skulle du da med grundloven forbyde halalkød?

(32:01) CB: Jamen det sagde jeg heller ikke, Morten. Jeg siger bare, hvis præmissen er, at I kan gennemføre alt det her...

(32:10) MM: Godt, det kan jeg lide.

(32:11) CB: Og det så bliver udholdeligt at leve, det bliver nærmest umuligt at leve islamisk rettroende i Danmark. Tror du så på, at folk automatisk vil flytte ud? En eller anden, der hedder Mohammed, som er opvokset ude i Ishøj, som er pakistaner og meget troende, og du ved, har sine venner, sin familie og holder med Brøndby og du ved, går måske på Hvidovre Hospital med sin skulder og alt muligt. Tror du virkelig, at han ville flytte ud af landet og flytte til Karachi?

(32:40) MM: Jeg ved jo ikke, hvor han vil flytte hen, men jeg er ret sikker på, at det vil have en effekt i forhold til, at folk vil enten... Altså, alle dem, hvad kan man sige, der er i limboet i dag, ude i min valgkreds for eksempel i Brøndby og Ishøj, er der mange unge mennesker, der vokser op med fornemmelsen af en fod i hver lejr. Der er noget Danmark, og der er noget islam. Ved at gøre det her vil de jo blive animeret til at vælge Danmark til. Jeg vil da elske, hvis de vil omfavne Danmark. Det er der jo rigtig mange udlændinge, der har gjort. Og det er jo dejligt. Det er jo skønt, at verdens bedste samfund bliver omfavnet af folk udefra. Så når vi taler om de her regler, som skal gøre det så svært som muligt at leve en islamisk tilværelse i Danmark, så er det jo mindst lige så meget for at sige, at alle dem, der er i tvivl i dag, de skal vælge Danmark til.

(33:39) CB: Grunden til, at jeg stiller dig alle de her spørgsmål, som du kalder praktik og tal og kvantitet og sådan noget, det er jo fordi, selvfølgelig, hvis man skal gennemføre det her, som I gerne vil gennemføre,

så ender man med at have – forudsiger jeg, tusindvis, titusindvis af mennesker, som I ikke vil have i Danmark, og som vi ikke vil have i Danmark, hvis det er lovgivningen, og som ikke vil rejse hjem frivilligt og i mange tilfælde hvor, rigtig mange tilfælde, hvor de der såkaldte hjemlande ikke vil tage imod dem.

Hvis du har 100.000, 150.000 mennesker, som ikke skal være i Danmark. Og du siger, det er jo bare, hvis det er sådan, det skal være, så må vi finde en løsning på, hvad vi skal gøre. Du siger, at så må vi lave nogle Kærshovedgård-agtige foranstaltninger. Altså, det er jo derfor, at der er opstået nu en afstand i udlændingepolitikken i Danmark mellem jer og resten. Frederik Vad, udlændingeordfører for Socialdemokratiet, han sagde forleden til *Information*, at hvis man vil gennemføre det, som Dansk Folkeparti foreslår, så er det en etnisk udrensning af hundredtusindvis af mennesker i Danmark, og det vil ødelægge vores samfund.

(34:40) MM: Men det er jo så dumt altså. Der er jo ikke nogen, der taler om etnicitet. Der er jo ikke nogen, der taler om udrensning. Prøv at høre, vi taler om, at folk, der begår kriminalitet, de skal ikke være her. Folk, der ikke lever af deres egne penge, men lever af danskernes velfærd – udlændinge – de skal ikke være her. Altså, jeg forstår slet ikke, hvorfor venstrefløj og Frederik Vad har brug for at lave de der billeder fra Holocaust og Jugoslavien og hvad man ellers tænker på, når man taler om etnisk udrensning. Altså, hvad er det for noget vās? Vi prøver at rette fejlene, som de andre har begået rigtig længe. Så er det rigtigt, at der er nogle praktiske udfordringer. Det er jo blandt andet derfor, at vi har foreslået, at man laver et udrejsecenter i et tredje land. En tanke, som jo, inden Mette Frederiksen allierede sig med Lars Løkke, også var socialdemokratisk politik. Hvor man så kan sende folk til.

(35:30) CB: Kan der så bo 150.000 mennesker i Rwanda, som ikke skal være i Danmark?

(35:33) MM: Jamen, problemet... Altså, det vil jo ikke være et mål i sig selv. Målet er jo... Når jeg siger til de her mennesker, at hvis du har din oprindelse i Tyrkiet, jamen så kan det godt være, at Tyrkiet er mere behageligt end at være i et eller andet udrejsecenter.

(35:48) CB: De kommer ikke til at rejse ud frivilligt, de her mennesker. Hvis vi nu siger, at de ikke rejser ud frivilligt, hvad skal der så ske med dem?

(35:56) MM: Jamen, det er klart. Så skal de behandles på en eller anden måde, hvor de kan animeres til at rejse ud.

(35:59) CB: Hvad betyder det?

(36:00) MM: Ja, det er altså, som vi taler om, et Kærshovedgård med lås på eller et udrejsecenter.

(36:04) CB: De skal i fængsel?

(36:08) MM: Ja, det vil jo nok have en anden karakter end fængslerne, men man kan sige, hvis man sammenligner med de danske fængsler, som jo nærmest er en feriekoloni, så kan det godt være, at det bliver et eller andet på det komfortniveau. Altså, pointen er jo bare, at vi skal gøre det så ubelejligt for de her mennesker, som vil have ulovligt ophold i Danmark, at de frivilligt rejser. Det, vi gør i dag, det er, at vi gør alt for at gøre det så belejligt for dem, at de ikke rejser. Så jeg forstår godt dit spørgsmål, men du lægger jo ligesom Mette Frederiksens virkelighed til grund for min politik. Og det synes jeg ikke, man kan gøre.

(36:37) CB: Frederiksens virkelighed?

(36:38) MM: Ja, for eksempel: Hvorfor rejser folk ikke hjem, når de er udvisningsdømt i dag? Det gør de måske, fordi der ikke er den store forskel i deres dagligdag. Fordi de kan bevæge sig frit rundt i Danmark, de har lidt meldepligt ovre på Kærshovedgård.

(36:52) CB: Så det skal faktisk være de her, du siger, noget i retning af 150.000 mennesker?

(36:56) MM: Jamen, jeg ved ikke, jeg har ikke nogen tal.

(36:59) CB: Det var derfor, jeg prøvede at gennemgå, altså lave regnestykket før, for at vi ikke får et eller andet billede af... Fordi hvis det var 400 mennesker om året, hvis det var 1.000 mennesker, hvis det var 1.500 mennesker, så ville det være mere overkommeligt at forstå det. Men når det er så mange mennesker...

(37:12) MM: Jeg er jo ikke sat i verden for kun at løse behagelige problemer. Jeg er sat i verden for at gennemføre det, jeg tror, 80 procent af danskerne vil betragte som det rigtige.

(37:19) CB: Og jeg er sat i verden for at prøve at finde ud af, om du også kan det. Om det kan lade sig gøre. Om det er realistisk.

(37:27) MM: Og det er en fair arbejdsdeling. Men dine tal er jo bare noget, du trækker op af hatten, fordi...

(37:28) CB: Jeg har lige siddet og snakket med dig om tallene jo

(37:29) MM: Jo, ja, men du har forklaret mig, hvordan du regner.

(37:30) CB: Så sig, hvordan du regner.

(37:33) MM: Jamen jeg anerkender jo...

(37:36) CB: Nej, hvad tænker du? du må da have, ligesom hvis man laver økonomisk politik, så skal man finde ud af, om man har penge til at bygge en Storbæltsbro eller ej. Så må du finde ud af, hvor cirka, hvis du vil lave remigration og et hjemrejseudspil, så må du have en eller anden idé om, hvor mange mennesker der drejer sig.

(37:47) MM: Det er jo derfor, vi vil have et hjemrejseministerium.

(37:49) CB: Så cirka, hvor mange mennesker drejer det sig?

(37:51) MM: Jamen, prøv at høre.

(37:53) CB: Det er jo et rimeligt relevant spørgsmål.

(37:54) MM: Ja, og nej.

(37:56) CB: Om det er 10.000, eller 150.000, eller 200.000?

(37:58) MM: Ja, det er nok ikke kun 10.000, vel, fordi der er allerede 14.000, som er udvisningsdømte, som ikke rejser ud, så vi vil jo tage et klart... Altså over det. Men hvis vi tager det med førtidspensionen, jeg ved da ikke, hvor mange af de der irakere, der i dag lever på førtidspension, som vil sige: "Hey, så havde man måske ikke så ondt i knæet alligevel og går ud og finder sig et arbejde".

(38:15) CB: Noget andet i forhold til at sende folk hjem, ikke? Ja, så læste jeg Mikkel Bjørn, altså jeres udlændingeordfører, han sagde i Politiken tidligere i år, at han ikke går op i, om dem, der bliver sendt ud af Danmark, de bliver tortureret. Og så spurgte journalisten i Politiken, hvad så, hvis de bliver udsat for dødsstraf? Og så sagde Mikkel Bjørn, jamen det er heller ikke afgørende for os. Er du enig i det?

(38:34) MM: Altså, jeg ved faktisk ikke, hvor reelt et problem det er. Altså, hvis man sender nogen direkte til Iran...

(38:45) CB: Principielt?

(38:45) MM: Nej, ja, men jeg er jo ikke ideolog.

(38:48) CB: Det var dig, der ville snakke om principper før, og ikke så meget om praktik. Nu spørger jeg så rent principielt, er det okay, at de bliver potentielt slået ihjel, hvis de bliver sendt ud?

(38:56) MM: Nej, det synes jeg jo lyder ubehageligt.

(38:58) CB: Det er jo ubehageligt at blive slået ihjel.

(39:00) MM: Ja, men jo jo. Men altså, der er jo nogen lande, som praktiserer dødsstraf. Det gør man jo også i USA, og jeg tror egentlig også, at briterne stadigvæk har det i krigstid osv. Så det må vi jo forholde os til.

(39:10) CB: Er det okay? Er det okay at sende dem ud til dødsstraf?

(39:13) MM: Jeg synes ikke, det lyder rart, men jeg ville også være forundret over, hvis det var det, der skulle være det definerende for, om vi overhovedet kunne gennemføre en hjemrejsepolitik. Altså, alle de her mange hundredtusinde, du nu har talt om, det er jo ikke sådan, at de bliver slået ihjel, hvis de kommer hjem. Altså, ellers må de jo finde et andet tredjeland at være i. Det er jo ikke sådan at der – altså hvis

man nu siger en eller anden iraner, for eksempel, de praktiserer jo meget, meget bestialske afstraffelsesmetoder i nogle af de her lande, hvis man taler om Iraner. Og man bliver udvist af Danmark. Så det er jo ikke sådan, at man partout skal være i Iran. Det er det jo ikke. Så kunne man jo vælge...

(39:46) CB: Så jeg hører dig ikke svare sådan helt soleklart på det her?

(39:48) MM: Nej, fordi jeg er ikke tilhænger af dødsstraf, og jeg har da ikke lyst til, at folk skal slås ihjel. Altså, det, jeg er sat i verden for, det er på den bedst mulige måde at passe på Danmark.

(40:00) CB: Det er fordi, Morten, du ender jo hurtigt i en situation, så kan du kalde det her kedelige, dumme, praktiske overvejelser. Men du ender jo hurtigt i en situation, hvor du ikke kan sende folk ud af den ene eller den anden grund. De vil ikke rejse frivilligt, for enten så kan de få dødsstraf, eller landene vil ikke tage imod dem eller de nægter.

MM: Ej, jeg tror altså, det er ret begrænset, hvor mange der ville få dødsstraf.

CB: Ja, okay, men vi kan ikke flyve, vi kan ikke bare sende et fly på vingerne, uden at vide, hvor det skal lande hen. Og det, jeg siger, så ender du hurtigt i en situation, hvor du har titusindvis af mennesker, 100.000, 200.000 mennesker, som skal være permanent jo nærmest i nogle lejre, hvor du siger, at de skal faktisk have det dårligere end i danske fængsler, fordi de skal have et incitament til selv at smutte.

(40:42) MM: Ja, altså, hvis man ikke har lovligt ophold i Danmark, så er der jo en grund til det.

(40:46) CB: Så det scenarie, der er lige ridset op, det er ikke sådan...

(40:48) MM: Altså, hvad var det? Det med dødsstraf, synes jeg ikke er...

(40:49) CB: Nej, at du ender med at have ekstremt mange mennesker.

(40:53) MM: Men det er jo kun, fordi du lægger det til grund. Det er jo kun, fordi du lægger det til grund, at de mennesker er så apatiske, at de ikke kan træffe en bedre beslutning for deres eget liv. Altså, hvis nu man lavede, for eksempel, som vi har foreslået, den her "hjemrejselejrby" i et eller andet sted i Afrika, under dansk jurisdiktion, med tålelige og fine sanitære forhold og alle de her ting, så det ville så være der man opholdt sig, hvis man ikke havde lovlig ophold i Danmark. Så er det jo ikke sådan, at man, når man sidder dernede, kun må rejse til sit hjemland. Altså, der er jo masser af andre lande i Mellemøsten, eller resten af verden for den sags skyld, hvor man ville kunne tage hen. Det forholder vi os jo ikke til. Vi siger bare, jamen, hvis du er inden for de her tre bjælker, de her tre kategorier, så skal du i hvert fald ikke være i Danmark. Om du så står til Syrien eller Pakistan, jamen, det har da ikke noget med os at gøre.

(41:41) CB: Grunden til, at jeg bliver ved med at spørge om de her ting, det er selvfølgelig, fordi man ender jo med at forestille sig en situation, Morten, hvor dansk politi, eller hvem det nu skal være, skal, du ved, løbe ind i nogle boligblokke ude i Ishøj og lægge folk i håndjern, som egentlig ikke, du ved, ikke har været voldelige over for nogen, eller gjort noget andet, end at de modtager sociale ydelser og kommer fra et andet land, og så skal de ind i nogle busser, og så skal de køres hen til et eller andet sted, som giver dem det, du kalder et incitament til at rejse ud. Og det er jo ikke 400 mennesker, eller 1.000 mennesker, det er jo så titusindvis af mennesker over hele Danmark.

(42:19) MM: Det er mange mennesker, hvor mange det er, det er jo svært at opgøre.

(42:24) CB: Men hvad vil det gøre ved Danmark, hvis det sker?

(42:25) MM: Årh, altså, det vil jo gøre... at vi bliver rigere, fredeligere, sikrere, børn kan igen gå på gaden i ghettoerne, man behøver ikke gå og føle sig ubekvem over, at der er bøndekald og kæmpe muslimske forsamlinger der på Rådhuspladsen, og stå og råbe had til alt muligt, du ved. Altså, det vil jo gøre, at Danmark bliver mere genkendelig for os danskere.

(42:48) CB: Altså, der sidder jo også 100.000 vis af indvandrere og efterkommere derude, som ikke er kriminelle, som ikke synes, at Koranen skal stå over loven, og som bare går på arbejde som læge.

(42:58) MM: Ja, det har jeg prøvet at sige mange gange i vores snak her.

(43:00) CB: Hvad tror du, den samtale, vi har nu, og den politik, I gerne vil føre, betyder for sådan nogen, som dem? Tror du ikke, de føler sig mistænkegjort?

(43:10) MM: Tværtimod, altså, det kommer selvfølgelig an på, hvordan du klipper det her, men hvis du bringer samtalen i fuld længde, så vil de jo netop se det som en enorm omfavelse. Altså, som jeg sagde til Mohammad Rona den anden dag, som er... Hans familie kommer fra Afghanistan, han er medlem af Folketinget for Moderaterne, af årsager jeg ikke forstår. Altså, han burde jo melde sig ind i Dansk Folkeparti. Folk, der kommer fra de her lande, som er gået socialt, politisk, økonomisk, demokratisk, totalt i stå på grund af islam, de må jo omfavne at komme til et land, hvor man har alle mulighederne.

(43:39) CB: Men mange af de her skal jo også op til en ny danskprøve, en ny indfødsretsprøve.

(43:44) MM: Nej, nej, det... Ja, eller mange, siger du.

(43:48) MM: Altså alle, der har fået statsborgerskab – altså hvis de ikke er født med danske forældre, og dermed har et statsborgerskab fra fødslen og er blevet naturaliseret, så skal de jo.

(43:55) MM: Men det er jo ikke for at mistænkeliggøre.

(43:57) CB: Så skal de ikke op til en prøve, men også for, at du ved, Michael, som jeg gik i gymnasieklasse med, som har ændret sit navn fra, (utydeligt), altså vokset op ude i Gellerup for ligesom at være mere dansk, eller du ved, som fik statsborgerskab der, da jeg var 18 år i 2005, hans sag skal jo også genprøves, ikke?

(44:12) MM: Jamen, det er jo ikke en sag.

(44:14) CB: Hvad betyder det så?

(44:16) MM: Jamen, indfødsret er jo ikke en sagsbehandling. Det er jo ikke en sagsakt. Altså, det er jo en gave, man får fra Folketingets flertal. Og det, vi siger, det er, at de otte år, der er gået her nu...

(44:26) CB: Men tror du ikke, at det er en mistænkeliggørelse af ham, som ikke har gjort noget som helst?

(44:29) MM: Jamen, altså, så er hele straffeloven jo en mistænkeliggørelse af hele den danske befolkning. Altså, så er færdselsloven jo en mistænkeliggørelse af alle bilister.

(44:35) CB: Du er ikke til prøve i, du ved, i straffeloven.

(44:38) MM: Jeg taler ikke om, at folk skal til prøve. Jeg taler om – det handler ikke om at mistænkeliggøre folk. Det handler faktisk om at belønne de folk, som omfavner Danmark. Og det gør man jo bedst ved at sige, at dem, der spytter på Danmark, jamen, de skal have en anden konsekvens.

(44:50) CB: Ja, ja, ja. Vandet skal ud af skibet og det der.

(44:53) MM: Nårh ja, godt billede.

CB: Ja, hvem havde fundet på det. Betragter du det som et opgør med noget grundlæggende i Danmark, det her? Altså, en eller anden grundlæggende, hvad kan man sige, liberal tilgang til, altså, folks rettigheder og borgerrettigheder. Både, at man kan tage statsborgerskabet fra folk tilbage ud, tilbage i tiden, der er ret langt tilbage i tiden.

(45:12) MM: Jamen, det kan du allerede i dag.

(45:13) CB: Men også, at du kan blive, du ved, ført væk og frihedsberøvet, uden at du har, du ved, begået et eller andet meget voldsomt.

(45:11) MM: Altså, allerede i dag kan du fratage statsborgerskabet. Som jeg sagde før, det er indfødsretslovens paragraf 8a og 8b.

(45:24) CB: Ekstremt, ekstremt sjældent.

(45:26) MM: Ja, men det er jo så det, jeg synes er forkasteligt, ikke?

(45:29) CB: Inden vi gik ind i studiet, så var jeg jo egentlig ret meget i tvivl om, hvad du ville sige, fordi jeg synes, I har været sådan ret vage omkring det her begreb, hvis jeg skal være helt ærlig. Det, du foreslår, er jo meget, meget voldsomt. Altså, det er jo virkelig noget andet. Hvis man skal forestille sig, at der er 100.000, 150.000 mennesker

(45:45) MM: Det er jo dine tal, det kan vi jo ikke vide.

(45:45) CB: som skal frihedsberøves og sendes ud af landet.

(45:46) MM: Men vi kan jo ikke vide, hvordan folk reagerer på det her. Det, jeg forholder mig til, det er, hvis du spørger mig, og jeg tror også, hvis du spørger et stort flertal af danskere, er det rimeligt at sige til udlændinge, der kommer hertil, at de skal ikke leve af velfærd, og de skal ikke være kriminelle? Så tror jeg, at det kun er en meget, meget radikaliseret mængde på venstrefløj, der vil sige, at det ikke er rimeligt. Hvis vi starter der, så må udgangspunktet jo så være, at det er det rigtige at gøre. Hvordan man så håndterer det? Om de folk, der får at vide, at du kan altså ikke leve længere på førtidspension til den 57-årige kvinde, der i Gellerupparken, så kan det være, at hun går ud og finder sig et job. Det kan også være, at det har en adfærdspåvirkende effekt i forhold til dem, som måske i dag er i bandemiljøet, men ikke er dømt for noget, og siger, okay, nu har det faktisk en stor konsekvens, så tror jeg lige, at jeg retter ind. Og det er derfor, jeg hele tiden siger, jeg kan godt forstå din taltrang, men for mig er det bare ikke det vigtige, fordi for mig er udgangspunktet, at vi gør det rigtige. Og hvis det så viser sig, at omfanget er stort, jamen så må vi jo håndtere det, men det, at det potentielle problem er stort, gør jo ikke, at vi skal blive ved med at gøre det, som tydeligvis i 40 år har været forkert.

(46:57) CB: Morten Messerschmidt, tusind tak, fordi du kom i Avistid i dag."

Den 31. oktober 2025 udgav Weekendavisen en artikel med overskriften "Den store udvisning". Artiklen blev skrevet på baggrund af interviewet i podcasten med Morten Messerschmidt. Af artiklen fremgår bl.a.:

"Den store udvisning

Remigration. Morten Messerschmidt er klar til at frihedsberøve titusindvis af udlændinge i en form for fængsler, hvis de ikke finder et job eller frivilligt rejser ud af Danmark. Der er brug for remigration, siger han: »Der er ikke noget alternativ.«

...

Uanset om det er hundrede tusinde eller ti tusinde: Folk, der er dømt for kriminalitet, folk, der ikke kan forsørge sig selv og lever af offentlige penge, de skal ikke være her.«

Det er formiddag og gråvejr i det indre København, og formanden for Dansk Folkeparti, Morten Messerschmidt, har trukket halstørklædet af og drikker sort kaffe på Weekendavisens redaktion.

Han er her for at tale om en nyskabelse på den danske højrefløj, om den nye idé om udlændingepolitik, som Dansk Folkeparti nu helhjetet omfavner: remigration.

Det er ikke længere nok bare at lukke af for indvandringen til Danmark, mener Messerschmidt. Der er behov for at vende udviklingen og udvise et stort antal udlændinge.

Men hvor mange skal ud – og hvordan?

Jo, for det første skal alle udlændinge udvises af landet ved første dom, siger Morten Messerschmidt. Det gælder enhver dom efter straffeloven, inklusive ting som trusler og cykeltyveri.

Og for det andet – og endnu mere markant: Alle udlændinge, der ikke forsørger sig selv, skal også udvises af Danmark.

»Godt 40.000 udlændinge lever af førtidspension i Danmark. Det synes jeg er ret forargeligt. Så er der en række andre ydelser: kontanthjælp, integrationsydelse osv. Jeg kan ikke sige et eksakt tal, men et sted mellem 50.000 og 100.000.«

- *Som skal ud af landet?*

»Hvis de ikke tjener deres egne penge, så skal de ikke være i Danmark på danskens forsørgelse,« siger Morten Messerschmidt.

På den måde håber Morten Messerschmidt, at rigtig mange især muslimer frivilligt forlader Danmark eller finder et arbejde, når man fratager dem de offentlige ydelser.

I alt modtager 153.508 indvandrere og efterkommere i dag en social ydelse. Det kan være alt fra barseldagpenge til fleksjob og førtidspension. Ud af dem er 112.131 fra ikkevestlige lande.

Men udlændingene rejser muligvis ikke frivilligt: Hvis den 62-årige irakiske kvinde fra Gellerup, som i dag er på førtidspension, ikke finder et job; hvis den 22-årige Muhammed fra Ishøj, som har været i slagsmål til en fodboldkamp, ikke selv tager et fly til Pakistan ... Ja, så er Morten Messerschmidt klar til at tage konsekvensen og frihedsberøve titusindvis af mennesker i en form for fængsler:

- *Hvis vi nu siger, at de ikke rejser ud frivilligt, hvad skal der så ske med dem?*

»Jamen det er klart, så skal de behandles på en eller anden måde, hvor de kan animeres til at rejse ud frivilligt.«

- *Hvad betyder det?*

»Ja, det er et Kærshovedgård med lås på eller et udrejsecenter,« siger Messerschmidt med henvisning til det udrejsecenter for afviste asylansøgere, som ligger ved Ikast.

- *De skal i fængsel?*

»Ja, det vil jo nok have en anden karakter end fængslerne, men man kan sige, at hvis man sammenligner med de danske fængsler, som nærmest er en feriekoloni, så kan det godt være, at det bliver et eller andet på det komfortniveau.«

Nyt DF

Lige nu stormer Dansk Folkeparti frem. For et par uger siden stod partiet til 12 procent af stemmerne i en meningsmåling og var det største blå parti. 50.000 vælgere er ifølge Altinget allerede vandret over midten fra Socialdemokratiet til DF, det er den slags, som kan afgøre valg.

Dansk Folkeparti er ikke bare kommet sig over nærdødsoplevelsen ved valget i 2019, hvor de kun fik 2,6 procent af stemmerne, de er genfødt. De har lavet »en rebranding«, som Morten Messerschmidt selv kalder det.

»Vi har været meget opmærksomme på at skulle genskabe Dansk Folkeparti som et højrefløjsparti, der på en anden og mere moderne måde taler til danskerne.«

Mindre kaffe og kolonihave, mere TikTok og unge mænd i slips og jakke – og altså nye toner i udlændingepolitikken: For at kunne udvise endnu flere vil Dansk Folkeparti også gøre det markant nemmere at fratræde danske statsborgerskaber.

I dag skal man dømmes for terror eller mord for at få inddraget sit danske statsborgerskab, men det er »forkasteligt«, at der skal så meget til, siger Messerschmidt. Det bør være meget lettere at annullere danske statsborgerskaber.

Desuden skal alle danske statsborgerskaber, som er blevet tildelt siden 2005, gennemgås og annulleres, hvis de er givet på et forkert grundlag – det drejer sig ifølge Udlændinge- og Integrationsministeriet om godt 85.000 mennesker.

Og alle der har fået tildelt dansk statsborgerskab inden for de seneste otte år – i alt 26.672 mennesker – skal igennem hele processen igen: en ny danskprøve og en ny indfødsretsprøve med skærpede krav. Og en personlig samtale for at afklare, om de er »danske i hjertet«, som Morten Messerschmidt siger.

Hvis ansøgeren eksempelvis er troende muslim – beder fem gange om dagen, faster, går med tørklæde – skal det trække ned i vurderingen. Det samme skal det, hvis man eksempelvis har skrevet på Facebook, at staten Israel ikke bør eksistere.

»Det må bero på en samlet vurdering af, om folk reelt i deres hjerte er danske,« siger Morten Messerschmidt.

- Du vil begrænse folks mulighed for at ytre sig og tro på det, de gerne vil?

»Det har du ret i, men det er jo, fordi der inden for islam er den her udfordring med, at man bruger frihedsrettighederne til at kvæle friheden.«

- Men du anerkender trods alt, at det vil være en knægtelse af religions- og ytringsfriheden?

»Ja ja, der er jo masser af ting, du ikke må ytre. Du må heller ikke gå rundt og true folk og opfordre til terror.«

Endelig skal det også gøres »umuligt at leve islamisk i Danmark«, mener Messerschmidt. Han vil fjerne islamiske menigheder fra listen over anerkendte trossamfund, lukke muslimske friskoler og foreninger, forbyde bønnekald, halalkød og tørklæder i offentlige institutioner.

Det skal tvinge religiøse muslimer til enten at moderere sig eller frivilligt rejse ud af landet, mener han: »Så vil de her mennesker forhåbentlig finde ud af, at det nok ikke var det rigtige sted at befinde sig.«

Det er alt sammen en del af planen om remigration: Flere skal kunne udvises, og flere skal presses til at rejse.

»Der er jo ikke noget alternativ,« siger Morten Messerschmidt. »Der er så mange års forsømmelser og fejl, og vi kan da ikke leve med, at folk, der i deres inderste hjerte synes, at islamisme er vigtigere end Danmark, på papiret er blevet danskere.«

Ny front

I flere år har det været en almindelig analyse i dansk politik, at kampen om udlændingepolitikken nu var slut. Socialdemokratiet havde i grove træk overtaget DFs politik, så nu var der en bred konsensus på tværs af midten. Men måske er det ikke længere rigtigt. Socialdemokraternes udlændingeordfører, Frederik Vad, har i hvert fald lagt klar afstand til ideen om remigration:

»Jeg har svært ved at se, hvordan man kan remigrere flere hundrede tusinde muslimer uden en eller anden form for etnisk udrensning,« sagde Vad for nylig til Information.

»Den brutalitet, det vil kræve, vil i yderste konsekvens skabe så meget konflikt i vores samfund, at det vil true politiets autoritet som voldsmonopol. Du vil få kampe i gaderne.«

Det er den nye front i udlændingepolitikken; der er igen afstand mellem S og DF.

»Det er jo så dumt,« siger Morten Messerschmidt om Frederik Vads udtalelse. »Der er jo ikke nogen, der taler om etnicitet. Der er jo ikke nogen, der taler om udrensning. Jeg forstår slet ikke, hvorfor venstrefløjens og Frederik Vads har brug for at lave de der billeder fra Holocaust og Jugoslavien.«

Messerschmidt vil ikke sætte et præcist tal på, hvor mange mennesker han gerne vil udvise – »jeg ved da ikke, hvor mange af de der irakere, der i dag lever på førtidspension, som vil sige, at man måske ikke havde så ondt i knæet alligevel, og går ud og finder sig et arbejde,« som han siger. Men han anerkender, at der er tale om et betydeligt antal: »Fordi vi taler om 40 års forsømmelser, så er det en meget, meget stor opgave.«

- Man forestiller sig en situation, hvor dansk politi skal løbe ind i boligblokke i Ishøj og lægge folk i håndjern, som ikke har været voldelige over for nogen eller gjort andet end at modtage sociale ydelser og komme fra et andet land. Også skal de ind i nogle busser og køres hen til et eller andet sted, som giver dem det, du kalder »et incitament« til at rejse ud. Og det er jo ikke 400 eller 1.000 mennesker, det er titusindvis af mennesker over hele Danmark ...

»Det er mange mennesker. Hvor mange det er, det er svært at opgøre.«

- Hvad vil det gøre ved Danmark, hvis det sker?

»Det vil jo gøre, at vi bliver rigere, fredeligere, sikrere. Børn kan igen gå på gaden i ghettoerne. Man behøver ikke føle sig ubekvem over bønnekald og kæmpe muslimske forsamlinger på Rådhuspladsen, der råber had til alt muligt. Det vil jo gøre, at Danmark bliver mere genkendeligt for os danskere. Og så er det da rigtigt, at nogle skal ud, sådan er det jo også i dag. Jeg kender ikke i detaljer, hvordan det fungerer, men man har jo folk, der bliver udvist af Danmark i dag, og jeg går ud fra, at det er myndighederne, der eskorterer dem til det på gældende land eller til udrejsecenteret i Kærshovedgård.«

- Det er allerede i dag vanskeligt for myndighederne i flere europæiske lande at udsende udlændinge til en række lande, for eksempel Syrien, Afghanistan og Iran. Så hvad gør Danmark, hvis modtagerlandene ikke vil modtage?

»Ja, så skal det have konsekvenser for de lande, der ikke vil tage imod deres egne statsborgere,« siger Morten Messerschmidt: Al bistand skal stoppes, og landenes borgere skal have indrejseforbud i Danmark.

»Jeg siger ikke, at det er let eller bare kommer til at ske over en nat, men at en opgave er stor, skal ikke forhindre, at vi løser den.«

- Man ender hurtigt i en situation, hvor titusindvis af mennesker – hundrede tusinde, to hundrede tusinde mennesker – permanent skal være i nogle lejre, hvor du siger, at de faktisk skal have det dårligere end i danske fængsler, fordi de skal have et incitament til selv at smutte?

»Ja, altså, hvis man ikke har lovligt ophold i Danmark, så er der jo en grund til det. «

- Så det scenario, jeg lige ridsede op, det er ikke urealistisk? At du ender med at have ekstremt mange mennesker frihedsberøvet?

»Det er jo kun, fordi du lægger til grund, at de mennesker er så apatiske, at de ikke kan træffe en bedre beslutning for deres eget liv.«

Efter interviewet med Morten Messerschmidt har vi flere gange forsøgt at få svar fra Dansk Folkeparti på, hvad udrejseplanen præcis betyder: Hvilke forbrydelser skal man have begået for at miste sit statsborgerskab? Skal man i så fald også udvises af landet? Hvad hvis den pågældende person bliver statsløs? Det har Dansk Folkeparti ikke svaret på."

Den 6. november 2025 udgav Berlingske Tidende en artikel på baggrund af et opslag på Facebook, som Martin Lidegaard havde skrevet. Af artiklen fremgår bl.a.:

"Lidegaard: Partier må sige fra over for ekstrem Messerschmidt

De Radikales politiske leder sammenligner forslag om remigration med de mest yderliggående partier i Europa.

...

Dansk Folkepartis formand, Morten Messerschmidt, er gået alt for langt med sine tanker om remigration, hvor han vil sende mange udlændinge ud af Danmark.

Det mener politisk leder Martin Lidegaard (R), som på Facebook opfordrer til, at partier i Folketinget siger fra over for Dansk Folkeparti.

- Jeg elsker Danmark. Derfor skal der siges fra, når Morten Messerschmidt i Weekendavisen opfordrer til udvisning og kollektiv straf af hundredtusindvis af medborgere, alene på baggrund af deres tro eller etnicitet, skriver Martin Lidegaard.

- Dansk Folkeparti vil gennemføre en såkaldt remigration, et begreb, der er født ud af de mest højreekstremer og yderliggående partier i Europa. Alternative für Deutschland. Orban. Le Pen. Wilders i Holland. Et ekstremt forslag. Så hvorfor er der så stille fra de fleste andre partier i Folketinget? Stilheden larmer.

Morten Messerschmidt sagde i interviewet med Weekendavisen, at udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv, skal ud af Danmark.

- Godt 40.000 udlændinge lever af førtidspension i Danmark. Det synes jeg, er ret forargeligt. Så er der en række andre ydelser: kontanthjælp, integrationsydelse osv. Jeg kan ikke sige et eksakt tal, men et sted mellem 50.000 og 100.000, sagde han.

Martin Lidegaard skriver på Facebook, at det er "det mest ekstreme politiske forslag, jeg har mødt fra et etableret parti i min tid som politiker".

I et interview med Politiken opfordrer Martin Lidegaard til, at Dansk Folkepartis allierede i den blå blok, De Konservative, Liberal Alliance og Danmarksdemokraterne, tager afstand fra Morten Messerschmidts tanker om remigration.

- Jeg er nødt til at forstå, om de borgerlige partier rent faktisk stadig mener, at de kan bygge et flertal og en regering på det, som Messerschmidt nu fremturer med, siger Martin Lidegaard til mediet.

Politiken har bedt de tre partier om en kommentar til Lidegaards opfordring, men kun Danmarksdemokraterne vil sige noget.

- Nu er jeg ikke helt sikker på, hvad Dansk Folkeparti mener med remigration. Men vi er da fuldstændigt enige i, at kriminelle udlændinge skal ud, og vi skal få sendt afviste asylansøgere ud i en fart, skriver udlændingeordfører Peter Skaarup (DD) i en sms.

I Københavns Kommune opfordrer overborgmesterkandidat Jakob Næsager (K) sin formand, Mona Juul, til at sige, at De Konservative ikke kan støtte Dansk Folkepartis forslag.

- Ja. De dele, der har med grovere straffelovsovertrædelser, der fylder vores fængsler, er vi nødt til at gøre noget ved. Men det er ikke sådan, at der skal være forskellige sanktioner, afhængig af hvor man er født henne, når vi er uden for straffelovens grovere dele, siger Jakob Næsager til Politiken."

Den 11. november 2025 blev der afholdt en partilederdebat i Randers Arena i forbindelse med Demokrati Dagen, som blev arrangeret af Ræson og ungdomsuddannelserne i Randers.

I partilederdebatte deltog Morten Messerschmidt fra Dansk Folkeparti og Martin Lidegaard fra Radikale Venstre. Endvidere deltog Franciska Rosenkilde fra Alternativt, Alex Vanopslagh fra Liberal Alliance, Pia Olsen Dyhr fra Socialistisk Folkeparti, Lars Boje Mathiesen fra Borgernes Parti og Lars Løkke Rasmussen fra Moderaterne.

Under debatten udtalte Martin Lidegaard følgende:

""Jeg vil sige det også sådan, vi står lidt ved en skillevej, kære Randers. Den ene vej, det er frygtens allé, det er der Trump, Alternative für Deutschland og Morten Messerschmidt trasker ud af.

Der anerkender man ikke engang, at der et klimaproblem. Man vil gerne internere og deportere tusindvis af medborgere bare fordi de har en anden tro eller har en anden hudfarve end de fleste af os, der er i rummet her. Og man vil slet ikke investere det i vores skoler, i vores unge, i vores uddannelser der skal til for at løse problemerne.

Men den anden vej, det er faktisk håbets allé. Og det er der, hvor vi tør lave de investeringer i jeres fremtid, som vil gøre noget fantastisk for jeres liv, men også for Danmark. Jeg tænker på skolen, jeg tænker på uddannelserne, for det er jo rigtigt Lars Løkke, at vi er et af verdens rigeste samfund, men det er det, at vi hele tiden har satset på bedre uddannelser, tror jeg, der har løftet Danmark.

Og nu står du i spidsen for et ministerium, hvor man for første gang i mange, mange år vil til at skære på uddannelsespladser på universiteterne og gøre kandidatuddannelserne korte, ligesom vi har en folkeskole hvor hvert femte, hvert femte barn, hverken ikke kan eller ikke vil gå på grund af skolevægring- eller ufrivilligt skolefravær. Så jeg håber og tror (...)"

...

"Skal vi lige klappe af Franciska, for det tror jeg er rigtigt. 40 procent af de folkeskolelærere, der er i folkeskolen, er slet ikke lærere og uddannede til det. Vi bliver nødt til at have flere lærere med en uddannelse og flere af dem pr. barn. Det er vejen frem.

Og så vil jeg sige til Morten Messerschmidt, som mener der bliver brugt penge på skøre ting. Hvis jeg forstod dit interview i Weekendavisen rigtigt, så vil du gerne internere op mod 100.000 danskere, hvis de har en anden etnisk baggrund og ikke vil rejse ud frivilligt, fordi du synes de skal rejse ud. En fængselsindsats i dag koster cirka 1 million kroner pr. indsat, så hvis du vil internere 100.000 med anden etnisk baggrund, så kommer det jo til at koste 100 milliarder kroner. Det er jo skørt, for langt de fleste af de mennesker er i arbejde i dag, og betaler jo faktisk til det danske samfund, og er en del af det. Jeg er med på, at hvis folk har begået kriminalitet, så kan det godt være de ikke hører til i fællesskabet, men hvis de faktisk vælger fællesskabet til, så skal vi da ikke bruge penge på at smide dem ud.""

I forlængelse af Martin Lidegaards udtalelser udtalte Morten Messerschmidt følgende:

""Det er meget enkelt Martin, for du ved godt, at det der er løgn. Det var også løgn, da du lige før sagde, at jeg vil internere folk på grund af hudfarve, og jeg giver dig 24 timer til fra nu til at dementere det, ellers også vil der blive udtaget injuriersøgsmål imod dig.""

Den 12. november 2025 deltog Morten Messerschmidt og Martin Lidegaard i "Go' aften Live" på TV2, hvor de drøftede Martin Lidegaards udtalelser fra partilederdebat i Randers.

Forklaringer

Morten Messerschmidt og Martin Lidegaard har afgivet forklaring under hovedforhandlingen.

Morten Messerschmidt har forklaret bl.a., at han ikke vil deportere eller internere borgere med en anden etnisk baggrund. Han blander sig ikke i, hvilken tro folk har. Der er religionsfrihed i Danmark.

Dansk Folkepartis hjemrejsepolitik handler om udlændinge, der er kriminelle, der ikke er selvforsørgende, og som praktiserer islam på en uhensigtsmæssig måde, f.eks. i form af Hizb ut-Tahrir. Det har ingen sammenhæng med, at man skal deporteres på grund af hudfarve. Han har mange venner, bekendte og kollegaer, som har en anden hudfarve, og han bliver oprørt, når nogen tillægger ham motiver om, at han ikke kan lide folk med en anden hudfarve.

Dansk Folkeparti bruger begrebet hjemrejsepolitik, og det er ikke Trump eller Alternative für Deutschland, der definerer Dansk Folkepartis politik. Han er indifferent i forhold til, hvilken kulturel baggrund folk har, og de må gerne praktisere islam, men de skal gøre det på en ordentlig måde. Der er stor forskel på islam og kristendommen, og f.eks. Hizb ut-Tahrir er en dyrkning af islam, der ikke harmonerer med de danske værdier.

Dansk Folkeparti vil lægge nogle rammer for, hvordan man praktiserer islam. Man kan ikke smide folk ud af landet på grund af deres tro, men lovgiver kan tilrettelægge samfundet således, at det bliver svært for dem at praktisere deres tro på en uhensigtsmæssig måde. Med Dansk Folkepartis hjemrejsepolitik ønsker de, at man skal kunne miste sit opholdsgrundlag, hvis man ikke kan forsørge sig selv eller er kriminel. Hjemrejsepolitikken skal desuden medvirke til, at samfundet indrettes således, at dem, der ønsker at praktisere deres religion på en uhensigtsmæssig måde og f.eks. bo i et kalifat, ikke har lyst til at opholde sig i Danmark.

Der er på nuværende tidspunkt ni sogne i Danmark med et dansk mindretal, blandt andet Brøndby, og det er alvorligt og betyder noget for den kulturelle sammensætning i lokalsamfundet. Dansk Folkeparti har en ambition om, at der skal færre muslimer ind end ud af landet. Det var noget Dansk Folkeparti havde meget fokus på, da de havde indflydelse på regeringspolitikken fra 2015-2019 og med succes. Dansk Folkeparti ønsker, at kriminelle udlændinge ved første dom skal sendes ud af Danmark. Man kan ikke sætte en automatik på, at udlændinge på sociale ydelser skal sendes ud af landet, idet de jo kan få et job

og blive i Danmark. Hans ambition er, at de unge udlændinge skal vågne op og ønske at vælge Danmark til.

Det er ikke rimeligt at bruge ordet "internere". Det er en grov og vildledende måde at udlægge deres politik på. Ordet "internere" er desuden aldrig anvendt af Dansk Folkeparti. Det er en vanvittig anklage.

Om der er tale om 100.000 udlændinge, der skal sendes ud af Danmark, er meget svært at svare på. Man ved hvor mange, der er dømt for en straffelovsovertrædelse, men ikke udvist. Man kunne godt forestille sig, at hvis man begyndte at stille krav om, at man skal forsørge sig selv, ville nogle udlændinge selv rejse ud. At man er på offentlige ydelser betyder ikke, at man skal sendes ud af Danmark. Han er nogle gange blevet spurgt, hvor mange der i dag ligger samfundet til last, og der har han nævnt mellem 50.000-100.000. Det er et tal, han har set i aviserne.

Da han svarede på Martin Lidegaards udtalelser i Randers, var han blevet vred. Han og Martin Lidegaard har kendt hinanden i mange år og har haft mange debatter. De har altid haft en hård – men respektfuld – tone, hvor de ikke har tillagt hinanden noget, de godt vidste, var forkert. Udtalelserne i Randers berørte ham meget, da det ødelagde debatten. De stod foran 2.000 førstegangsvælgere i Randers, og der var flere, som efterfølgende spurgte ham, om de nu skulle ud af Danmark, fordi de var mørke i huden. Så sent som forleden dag, da han gik en tur, kom der en person hen til ham og spurgte ham ind til det om hudfarve. Når der kommer denne slags udtalelser, er det noget, der sætter sig i folk.

Han mener, at det hele kunne være løst ved, at Martin Lidegaard efterfølgende havde sagt, at hans udtalelser ikke var korrekte. Som politiker har man et ansvar for, at usandheder ikke får lov til at florere.

Det er rigtigt, at man må kunne tåle noget som politiker, og han føler, at han tåler mere end andre. Men der må være en grænse for, hvad man skal tåle. Han er ikke selv bleg for at korrigere sine udtalelser, hvis han får sagt noget forkert. For nogle år siden havde han selv sagt noget fejlagtigt og måtte efterfølgende fra talerstolen i Folketingssalen korrigere det. Han har flere gange givet Martin Lidegaard lejlighed til at korrigere sine påstande, men det har Martin Lidegaard ikke ønsket.

Han har stor respekt for, at demokratiet lever af det frie ord, men i det her tilfælde føler han sig krænket, da han ikke vil finde sig i at blive tillagt motiver om folks hudfarve. Han vil ikke lade det være upåtalet, at han vil deportere og internere folk med en anden hudfarve. Når udsagnene bliver sagt foran 2.000 førstegangsvælgere, ville det se helt forkert ud, hvis han ikke satte foden ned.

Ordene "internere" og "deportere" giver desuden associationer til totalitære forhold som f.eks. apartheid eller kommunismen.

Han har før bemærket, at Martin Lidegaard taler om brune danskere i udlændingepolitiske opslag. Han bryder sig ikke om det og bliver ked af det, når folk gør udlændingepolitik til et spørgsmål om hudfarve. Man er ikke herre over, hvilken hudfarve man fødes med, men man er herre over, om man er kriminel, om man kan forsørge sig selv, og hvordan man dyrker sin religion. Han kan ikke udelukke, at der er andre politikere, der bruger ordet "hudfarve", men for ham er det fremmed og frastødende at henvise til hudfarve.

Efter debatten i Randers tog han toget hjem alene og ventede i 24 timer, inden han tog initiativ til sagsanlægget. Han blev efterfølgende sammen med Martin Lidegaard inviteret til TV2's Go' aften Live. Når han i Go' aften Live henviste til "spøgelse", mente han bl.a. Tyskland, hvor man ikke kan tale om udlændingepolitik, uden det fører tankerne tilbage til 1930-40'erne, hvilket vi har været forskånet for i Danmark.

I dansk politik er de vant til at gå hårdt til hinanden, og han og Martin Lidegaard har haft mange "sammenstød", men ikke på dette niveau. De har altid kunne klappe hinanden på ryggen bagefter. Han vil gerne holde fokus på dét, som faktisk er vigtigt, og derfor skal debatten ikke begynde at handle om f.eks. hudfarve.

I TikTok-videoen fra den 14. marts 2025 er det ham, man ser sidde inde i sin bil. Videoen var én blandt flere videoer, som Dansk Folkeparti havde lavet på TikTok, og videoerne handlede om selvoptagede unge mennesker. Det var ment som en joke. I videoen ser man ham rulle vinduet op, fordi der kommer et selvoptaget ungt menneske gående. Det er rigtigt, at man i videoen ser ham låse bilen. Han kan godt se, at det er en farvet person, der kommer gående i videoen, men det er tilfældigt. De har også lavet andre videoer, bl.a. hvor han står i en elevator. Han har fået det præsenteret som en trend på TikTok, og det er derfor, de har lavet disse videoer. I deres videoer handler det ikke om hudfarve, men om gestikulation. Det vil man kunne se, hvis man ser alle videoerne i en sammenhæng. Pointen med videoerne er, at de ikke bryder sig om unge mennesker, der er selvglade og selvfede.

Han har ikke modtaget henvendelser om, at videoen skulle støde personer med mørk hudfarve. Hvis de laver noget på de sociale medier, som andre synes er for groft, og de får henvendelser om det, bliver det normalt fjernet. Han kan ikke svare på, om videoen har stødt nogen. Han kan kun svare på, hvordan og hvorfor videoen blev lavet. Han mener ikke, at videoen er racistisk, for man skal se den i en sammenhæng og som en del af en trend, der var i foråret 2025.

Vedrørende hans opslag på Facebook den 10. oktober 2023 er det således, at retten altid har ret, men som retspraksis har udviklet sig, ville dommen fra 2002 formentlig have fået et andet udfald, hvis sagen havde været til pådømmelse i dag.

Han skrev en kommentar til Inger Støjbergs opslag på Facebook, fordi Samira Nawa havde givet en rosenrød fremstilling af Nørrebro, lige efter der havde været et islamistisk optog. Han havde derfor lagt en video op for at vise, hvad Nørrebro har udviklet sig til. Dette er meget normalt at gøre, hvis man har en politisk kollega, som fremstiller tingene anderledes, end man selv opfatter dem. Det er korrekt, at han skrev kommentaren "Rejs hjem" i forbindelse med, at han lagde videoen af det islamistiske optog op. Man vil forstå hans kommentar, hvis man ser videoen. Kommentaren knytter sig til videoen, som er en del af deres "Rejs hjem-kampagne", hvor de lavede en række videoer, der gik ud på, at man skulle rejse hjem, hvis man ikke kunne indordne sig under danske regler. Fordi nogle kollegaer på Christiansborg har en anden etnisk baggrund, skal man kunne sige det samme, som man kan til en med dansk baggrund. Han ønskede at vise problemerne på Nørrebro som kontrast til den fremstilling, Samira Nawa lagde op til. Han er ikke enig i, at han sætter gang i ting på de sociale medier ved at skrive "Rejs hjem", da det var en kommentar til videoen og ikke til Samira Nawa personligt.

Når der i artiklen fra Weekendavisen fra den 31. oktober 2025 står, at "Der er ikke noget alternativ", så er det ikke hans citat, og det må referere til noget andet. Han har desuden ikke brugt ordet "remigration". Han havde hverken talt med journalisten før eller efter interviewet i podcasten. Der var kun sat tre kvarter af til interviewet i podcasten, men da der var gået fem kvarter, var han nødt til at gå. Han lægger afstand til ordet "remigration", og det er ikke et ord, Dansk Folkeparti bruger – de bruger ordet "hjemrejse". Dette har han også meldt ud i Dansk Folkeparti. Han vil gerne stå på mål for Dansk Folkepartis politik, men han vil ikke tillægges motiver, han ikke har.

Han ved ikke, om Dansk Folkeparti har kommunikeret med journalisten efterfølgende om, at indholdet i artiklen ikke var korrekt. Han er vant til, at journalister skriver noget, der ikke er korrekt. I podcasten beskrives Dansk Folkepartis hjemrejsepolitik fint og nuanceret, men i artiklen fra Weekendavisen bliver det trukket skarpere op. Han har f.eks. ikke "omfavnet" remigration, og ordet remigration fremgår heller ikke af Dansk Folkepartis hjemrejseudspil, ligesom han ikke nævnte ordet remigration i podcasten.

Han forstår ordet "internere" sådan, at folk, der er interneret, er låst inde, og at de ikke kan komme ud. Når han siger, at der skal lås på Kærshovedgård, mener han, at de skal låses inde, så de ikke kan gå rundt i Danmark, men de må gerne

rejse ud af Danmark. Hvis man er interneret, kan man ikke rejse frit ud af landet.

Når der i artiklen fra Weekendavisen står, at det skal gøres "umuligt at leve islamisk i Danmark", er det for ham at se ikke et citat, han husker at være kommet med. Han kan ikke sige, hvordan ordene er faldet, men man skal ikke leve i Danmark på en måde, hvor islam kommer før Danmark. Han mener, at der skal være de begrænsninger, som fremgår af Dansk Folkepartis hjemrejsepolitik, og det betyder ikke, at man ikke kan være muslim og samtidig leve i Danmark. Det er journalistens konklusion, at det skal være "umuligt" at leve islamistisk i Danmark.

Han kan ikke huske, om han læste artiklen fra Berlingske den 6. november 2025. Dansk Folkeparti har en pressemedarbejder, men det er ikke sådan, at hver gang Martin Lidegaard eller andre siger noget om ham, så får han besked om det. Han er vant til, at Martin Lidegaard går hårdt til det med islam, men der er forskel på dét og så dét at påstå, at han vil internere folk med en anden hudfarve.

Under debاتمødet i Randers reagerede han på det, der blev sagt om, at han vil internere medborgere med en anden hudfarve. Han stod i en debat foran 2.000 førstegangsvælgere, og han reagerede, fordi en kollega, der ellers kender til Dansk Folkepartis hjemrejsepolitik, kommer med en sådan udtalelse. Han havde ikke på forhånd forberedt sig på at give Martin Lidegaard en frist på 24 timer, før han ville anlægge en injuriersag. Han reagerede, som han gjorde, fordi han kunne se reaktionen hos tilhørerne, bl.a. hos dem der sad på første række med en anden hudfarve. Som han husker det, var de ret langt inde i debatten, og de drøftede vist ikke engang udlændingepolitik på det pågældende tidspunkt.

Martin Lidegaard burde efterfølgende være gået hen til ham og sagt, at det var han ked af. Det havde han selv gjort, hvis han var kommet til at sige noget så groft i en debat. Han ville have været stor nok til at sige undskyld. Han hørte efterfølgende intet fra Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard har forklaret bl.a., at han er politisk leder af Radikale Venstre, som er et parti, der mener, at alle er født lige. Partiet tilstræber at skabe et samfund, der behandler alle lige og med de samme rettigheder. De har bl.a. et modsætningsforhold til Dansk Folkeparti i forhold til rets- og udlændingepolitik. De har nogenlunde samme mål, men forskellige midler.

Det er ikke korrekt, at han under debatten i Randers var klar over, at hans udtalelser var løgn. Artiklen i Weekendavisen var grunden til, at han kørte frem, som han gjorde. Udtalelserne i artiklen var det mest yderliggående, han havde

set fra Dansk Folkepartis side, og han syntes, at det var et meget voldsomt interview. Han opfattede indholdet af artiklen som Morten Messerschmidts holdninger, og han opfattede det som om, at man skulle sendes ud af Danmark, alene fordi man var på sociale ydelser og kom fra et andet land.

Han ved ikke, hvilken aftale der var mellem Morten Messerschmidt og journalisten, men det ville undre ham, hvis journalisten havde vinklet artiklen på en sådan måde, som Morten Messerschmidt beskriver det. Det var derfor, han tog artiklens indhold for gode varer og som et udtryk for Dansk Folkepartis nye politik. Han læste artiklen således, at journalisten havde gengivet Morten Messerschmidts udtalelser ordret. Han gik desuden ud fra, at Morten Messerschmidt i et vist omfang havde godkendt artiklen.

Det er korrekt, at han har kendt Morten Messerschmidt i mange år, og det har ikke tidligere været hans indtryk, at Dansk Folkeparti har haft så yderliggående holdninger. Han har fået mange reaktioner fra folk, der bor i Danmark, som frygter, at de – hvis de f.eks. får en arbejdsskade og bliver førtidspensionister – vil blive smidt ud af Danmark, hvis Dansk Folkeparti kommer i regering.

Efter at have læst interviewet i Weekendavisen søndag morgen bragte han det op på partiets morgenmøde den følgende tirsdag, da han ikke følte, at de i Radikale Venstre kunne lade artiklens indhold passere. Han undrede sig over, at de andre partier ikke havde reageret. Han kunne dog se, at enkelte ordførere havde reageret. I Radikale Venstre besluttede de sig for at gå markant ud omkring dét, de havde læst, da de ikke syntes, at de kunne lukke øjnene for det.

Han lavede derfor et opslag på Facebook, hvor han skrev, at han elsker Danmark, og at der derfor skal siges fra overfor Morten Messerschmidts politik og udtalelser. Han ville gerne fortælle, hvor vidtgående konsekvenser udtalelserne, som Morten Messerschmidt var kommet med, havde. Han ville gerne fremkalde en debat, der fik artiklens indhold frem i lyset. Det er det, man gør i politik.

Han har mange gange været i debat med Morten Messerschmidt, og hvis han havde skulle lægge sag an hver gang, Morten Messerschmidt havde sagt noget, han ikke var enig i, så ville retten få travlt.

Han har først hørt podcasten efter, Morten Messerschmidt anlagde sag. Hans reaktion var alene bygget på interviewet i Weekendavisen.

Dansk Folkepartis hjemrejseudspil fra 2024 var meget yderliggående i mange henseender. Noget af det, han fandt grænseoverskridende i udspillet, var, at man ville tilbagerulle tusindvis af personers statsborgerskab, uagtet hvor svært

det var at få dansk statsborgerskab. Han har ikke læst Dansk Folkepartis hjemrejseudspil i sin helhed, men han kendte hovedtrækkene i det.

Da han læste interviewet i Weekendavisen, fandt han det meget yderliggående. Det, han hæftede sig ved, var, at man ville nægte folk at leve muslimsk i Danmark, og at folk, der modtager sociale ydelser, skal udvises af landet. Dét, der var nyt for ham, da han læste artiklen i Weekendavisen, var, at Dansk Folkeparti tilsluttede sig remigrationsbevægelsen.

Da han udtalte, at "man" vil internere og deportere tusindvis af medborgere, så henvises der til den bredere personkreds, som er remigrationsbevægelsen. Han havde aldrig hørt, at Morten Messerschmidt skulle have tilsluttet sig remigrationsbevægelsen, og derfor talte han heller ikke i Randers om Morten Messerschmidt personligt, men han henviste til den bevægelse, som han – efter at have læst Weekendavisen – troede, Morten Messerschmidt bevægede sig hen imod.

Når han brugte udtrykkene "en anden tro" eller "en anden hudfarve", mente han en anden etnicitet. Han mener ikke, at nogen kan være i tvivl om, at det handler om mennesker med islamisk tro. Det er ikke, fordi Dansk Folkeparti vil udvise folk fra Sverige eller lignende. Dem, der har grund til at føle sig utrygge, er muslimske borgere. Morten Messerschmidt havde ifølge artiklen også givet udtryk for, at man vil gøre det umuligt at leve islamisk i Danmark.

Han opfattede Morten Messerschmidts udtalelse om, at han ville få en frist på 24 timer, som et mediestunt, bl.a. fordi de var i valgkamp på daværende tidspunkt. Morten Messerschmidt havde måske håbet, at han kunne kyse ham, så han ikke blev stillet til ansvar for interviewet.

Han forholdt sig alene til interviewet i Weekendavisen, og han syntes, at det var helt på sin plads at spørge ind til artiklens indhold. Han stillede tingene skarpt op, hvilket man gør i en partilederdebat. Når han sagde "*Hvis jeg forstod dit interview i Weekendavisen rigtigt*" var det en invitation til, at Morten Messerschmidt kunne sige fra, hvis han ikke havde forstået indholdet korrekt. Når han sagde, "*fordi du synes de skulle rejse ud*", så henviste han til de grupper af udlændinge, som ifølge Morten Messerschmidts udtalelser i Weekendavisen ikke var velkomne i Danmark; Kriminelle udlændinge, udlændinge på overførselsindkomst og islamister, der ikke har det rette sindelag.

Det er blevet en principiel sag for ham at få fastlagt, hvad man må og ikke må sige i en politisk debat. Han mener ikke, at det, han har sagt, er ærekrænkende. Det ligger indenfor grænserne for, hvad man må tåle. Han fortolkede en artikel, som Morten Messerschmidt var en del af, og Morten Messerschmidt kunne have taget til genmæle.

Han står ved sine udtalelser ud fra dét, han læste i Weekendavisen. Efter Morten Messerschmidts forklaring er han forvirret, men han tror, at Dansk Folkeparti er indstillet på at sende tusindvis i en lejr for at udvise dem, fordi de har en anden tro. Han kan ikke svare på, om Morten Messerschmidt vil internere og deportere dem alene på grund af hudfarve.

Han ville gerne gøre det tydeligt under debatmødet i Randers, hvilken bevægelse Morten Messerschmidt var ved at blive en del af. Ud fra interviewet i Weekendavisen var det hans opfattelse, at Morten Messerschmidt og Dansk Folkeparti var ved at blive en del af remigrationsbevægelsen i Europa.

Han kunne måske have formuleret sig mere dybdegående og nævnt de tre kriterier i Dansk Folkepartis hjemrejseudspil, men det gør man ikke i en politisk debat, som de havde i Randers. Desuden kom hans udtalelser på baggrund af dét, han havde læst i Weekendavisen. Han kaldte det at "internere" og "deportere", hvilket han ikke kunne se noget problem i. Han kunne lige så godt have anvendt ordet "indespærre". Det er korrekt, at han trak det skarpt op, men det foregik under en politisk debat foran 2.000 unge mennesker, så tingene blev sagt farverigt.

I debatten i "Go' aften Live" var det svært at blive helt klog på, hvor Dansk Folkeparti stillede sig i udlændingepolitikken. Det er klart, at Morten Messerschmidt og Dansk Folkeparti tog afstand fra interviewet i Weekendavisen, men i andre sammenhænge gav de udtryk for, at det skulle være svært at være muslim i Danmark. Og som han havde forstået det, drejede det sig primært om muslimer fra MENAPT-landene. Han er i tvivl om, hvorvidt Dansk Folkeparti mener, at man skal sendes ud af Danmark, fordi man er på sociale ydelser. Dansk Folkeparti mener i hvert fald stadig, at de danske statsborgskaber skal gennemgås igen. Han er oprigtigt i tvivl om, hvor Dansk Folkeparti står i forhold til den europæiske remigrationsbevægelse. Han har intet behov for at stemple folk, men hvis Dansk Folkeparti er på vej hen imod remigrationsbevægelsen, så har han behov for at reagere, fordi remigrationsbevægelsen har fokus på folks hudfarve.

Parternes synspunkter

Morten Messerschmidt har i sit påstandsdokument anført:

" ...

2. ANBRINGENDER

2.1. Overordnede anbringender.

Sagen drejer sig om at sagsøgte under et politisk debatmøde i Randers den 10. november 2025 fremsatte grove og injurierende udsagn om sagsøger i strid med Straffelovens § 267.

Sagsøger gør gældende, at sagsøgtes beskyldninger mod sagsøger er af en så grov karakter, at grænserne for sagsøgers ytringsfrihed er overskredet, jf. herved Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10, retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og dansk retspraksis.

De påklagede udsagn er efter deres ordlyd og reelle indhold beskyldninger om at sagsøger ønsker at gennemføre en racistisk motiveret internering og deportering af tusindvis af medborgere alene begrundet i at de pågældende måtte have en anden tro, en anden hudfarve eller en anden etnisk baggrund.

De påklagede udsagn udgør i realiteten beskyldninger mod sagsøger svarende til en overtrædelse af Straffelovens § 266b, hvorefter det er strafbart at fremsætte *”udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering”*.

Udsagnene beskylder derudover sagsøger for at ville fremme en politik der er i strid med Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder (2010/C83/02) art. 21, der blandt andet forbyder *”enhver forskelsbehandling på grund af (...) farve, etnisk (...) oprindelse, (...), religion eller tro, (...)”*.

De påklagede udsagn måtte af deltagerne i debatmødet og af offentligheden i øvrigt forstås således, at sagsøger går ind for etnisk udrensning og en racistisk motiveret internering, deportation og masseudvisning af flere hundredetusinde personer alene på grund af deres etnicitet, religion eller hudfarve.

Med de fremsatte beskyldninger forsøgte sagsøgte — helt bevidst — at associere sagsøger og sagsøgers politiske holdning med forfølgelse af hele befolkningsgrupper, herunder mennesker med en *”anden hudfarve”*.

Der er ingen tvivl om, at beskyldningerne isoleret set er i strid med Straffelovens § 267 og retten skal derfor alene tage stilling til om de fremsatte udsagn kan være omfattet af Straffelovens § 269.

Sagsøger anerkender, at der tilkommer politikere en ganske vid ytringsfrihed ved omtale af emner af væsentlig samfundsmæssig interesse. Denne ytringsfrihed er imidlertid ikke uden grænser.

Retten skal ved sagens afgørelse foretage en samlet vurdering og afvejning af hensynet til på den ene side sagsøgers omdømme og person, jf. EMRK artikel 8 overfor hensynet til sagsøgte ytringsfrihed, jf. EMRK artikel 10.

Retten skal i den forbindelse tage stilling til om de påklagede udsagn er statement of facts, som sagsøger skal føre sandhedsbevis for, eller om der er tale om value judgments (værdidomme).

Såfremt retten måtte finde at udsagnene er value judgments, skal der tages stilling til om sagsøgte har haft det fornødne faktuelle grundlag for at fremsætte de påklagede beskyldninger og det skal i den forbindelse indgå i rettens vurdering om sagsøgte har været i den fornødne gode tro, da han fremsatte beskyldningerne mod sagsøger – og da han efterfølgende fastholdt disse beskyldninger.

Det skal også indgå med betydelig vægt, hvorledes de fremsatte udsagn måtte blive opfattet både af tilhørerne i debatmødet i Randers og af offentligheden i øvrigt. Der skal i den forbindelse lægges vægt på den kontekst og de rammer, som udsagnene blev fremsat i.

Sagsøgte beskyldninger blev fremsat under et offentligt debatmøde i Randers den 10. november 2025, som blev afholdt op til det folketingsvalg, der skulle afholdes i 2026 og som efterfølgende blev afholdt den 24. marts 2026. I mødet i Randers deltog partiledere fra folketingets partier og ca. 2.000 tilskuere, primært unge mennesker, hvoraf en stor del var førstegangsvælgere. Sagsøgers beskyldninger har siden været gengivet i alle landsdækkende medier (TV, radio, aviser mv.)

Sagsøger ønsker ikke at udvise folk med en anden hudfarve, tro eller etnicitet. Sagsøger er tværtimod af den opfattelse at enkeltpersoners hudfarve, tro og etnicitet ikke har nogen relevans i forhold til udlændinges ophold i Danmark. Sagsøgte anklagede sagsøger for at true hele befolkningsgrupper med internering og deportation udelukkende på grund af deres hudfarve, etniske oprindelse og tro.

De unge deltagere i debatmødet i Randers, herunder dem med en anden hudfarve, etnicitet eller tro, kunne på debatmødet ikke få andet indtryk end, at de selv og deres familier efter sagsøgers og Dansk Folkepartis opfattelse alle skal "interneres" og deporteres af Danmark. Dette

voldsomme budskab – som efterfølgende blev gengivet i alle medier og dermed til alle udlændinge i Danmark med en anden hudfarve og etnisk baggrund mv – er helt uden grundlag.

Beskyldningerne i nærværende sag adskiller sig væsentligt fra andre injuriesager, hvor der var anvendt generelle udtryk og vurderinger som "racistisk" og "facistisk" mv., ved at sagsøgte helt konkret anklager sagsøger for at ville internere og deportere – og dermed forfølge – mennesker udelukkende på grund af deres hudfarve mv. Der er således ikke tale om en generel vurdering af sagsøgers politiske holdninger, men ganske klare og konkrete beskyldninger om, at sagsøger faktisk ønsker at internere, deportere og udvise folk alene på grund af deres hudfarve mv.

Nærværende sag adskiller sig derfor væsentligt fra den retspraksis, som sagsøgte henviser til.

Retten skal tage stilling til om de fremsatte udsagn ligger inden for grænserne for sagsøgte ytringsfrihed.

I rettens vurdering skal det efter gældende ret indgå om udsagnene blev fremsat i god eller i ond tro og efter udøvelsen af behørig "due diligence". Det vil ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols og Højesterets praksis sige om sagsøgte har udtalt sig "on an accurate factual basis" og har foretaget en ordentlig research vedrørende sine påstande.

Det skal naturligvis indgå i vurderingen, at udsagnene blev fremsat som led i en politisk debat, men også at udsagnene er fremsat helt bevidst og tydeligvis forberedte, at udsagnene ikke har det fjerneste faktuelle grundlag samt at sagsøgte dermed var i betydelig "ond tro".

Det skal endelig indgå i vurderingen, at sagsøgte ikke efterfølgende tilbagekaldte sine udsagn – hverken under debatmødet i Randers eller i den efterfølgende offentlige debat. Tværtimod fastholdt sagsøgte sine usande beskyldninger.

2.2. Beskyldningerne er Statements of fact der ikke er ført sandhedsbevis for.

Sagsøgte beskyldninger er konkrete statements of fact, som sagsøgte skal føre sandhedsbevis for.

Ingen af de af sagsøgte fremlagt bilag dokumenterer sagsøgte alvorlige beskyldninger mod sagsøger om at sagsøger går ind for en racistisk motiveret etnisk udrensning af mennesker på grund af deres hudfarve eller fordi de har en anden tro eller etnisk baggrund.

Sagsøgte anklager har intet grundlag i interviewet med sagsøger offentliggjort i Weekendavisen den 31. oktober 2025, som sagsøgte henviser til i sine udtalelser, eller i Dansk Folkepartis Hjemrejseudspil. Der henvises til de nedenstående bemærkninger herom.

Dansk Folkepartis hjemrejseudspil:

Dansk Folkeparti havde i august 2024 offentliggjort et "Hjemrejseudspil. Dansk fortid – Dansk fremtid. Sådan genrejser vi Danmark" (bilag ...).

I udspillet blev der fremsat forslag om, at kriminelle udlændinge skal have frataget deres statsborgerskab og om at udvisningsdømte kriminelle skal indkvarteres på et lukket udrejsecenter, med sigte på at skabe et incitament for kriminelle udlændinge til at forlade Danmark.

Hjemrejseudspillet indeholdt også forskellige konkrete forslag rettet mod en islamisering af Danmark.

Hjemrejseudspillet indeholdt ingen forslag om at alle udlændinge med en bestemt hudfarve, tro, herunder muslimer, eller etnicitet skal udvises, interneres eller deporteres.

Sagsøgte er partileder for Det Radikale Venstre og må formodes at have læst Dansk Folkepartis Hjemrejseudspil. Han har således været bekendt med Dansk Folkepartis politik og det faktum, at Dansk Folkeparti ikke vil udvise folk på grund af deres hudfarve mv.

Interview med sagsøger bragt i Weekendavisen den 31. oktober 2025:

Forud for debatmødet i Randers havde sagsøger deltaget i et interview, som blev offentliggjort i Weekendavisens artikel "*Den store udvisning*" den 31. oktober 2025, (bilag ...), og i en podcast i Weekendavisen (bilag ...).

Det fremgår ganske klart af interviewet i Weekendavisen og af sagsøgte øvrige udtalelser i udlændingedebatten, at sagsøger kun har den opfattelse, at visse kriminelle udlændinge, der har overtrådt straffeloven,

skal udvises. Ikke fordi de har en bestemt hudfarve, etnicitet eller religion, men fordi de er kriminelle.

Endvidere fremgår det af interviewet i Weekendavisen, at sagsøgte har den politiske opfattelse, at visse udlændinge på offentlig forsørgelse burde udvises. Ikke fordi de har en given hudfarve, etnicitet eller religion, men fordi de ikke kan forsørge sig selv og ikke bør ligge de danske skatteydere til last.

Endelig fremgår det af interviewet, at sagsøger er kritisk overfor muslimer, der praktiserer en ekstrem islamistisk levevis og som praktiserer deres religion baseret på islamistiske holdninger og værdier, som er i strid med dansk kultur, dansk levevis og danske værdier som demokrati, ligestilling mellem kønnene og frihedsrettigheder mv. For eksempel er sagsøger kritisk overfor muslimer, som mener at Koranen skal stå over Grundloven eller som mener at Sharia skal gælde i Danmark.

Sagsøger foreslog blandt andet at forbyde bønnekald, halalkød og tørklæder i offentlige institutioner. Sagsøger har foreslået forskellige konkrete tiltag, der på afgrænsede konkrete områder skulle begrænse islamisme i det offentlige rum.

Sagsøger har aldrig — heller ikke i interviewet i Weekendavisen — givet udtryk for at han ønsker at muslimer skal udvises, "*interneres*" eller "*deporteres*". Sagsøger har tværtimod ved flere lejligheder — også i interviewet i Weekendavisen — tilkendegivet, at man sagtens kan være dansker og muslim.

I en debat mellem sagsøger og sagsøgte i "Go Aften Live" (TV2) fremgik således følgende:

"På et vælgermøde i Randers mødes I to, og det handler sådan set om alle forskellige ting, og der er også alle mulige andre politikere til stede. Men Martin, du får sagt så dan her om DF's politik:

(01:46) Klip ML: Man vil gerne internere og deportere tusindvis af medborgere, bare fordi de har en anden tro eller har en anden hudfarve end de fleste af os, der er i rummet her.

(01:57) Vært: Det er så det ene af de to citater, der ligger til grund for stævningen, som vi også lige så for et øjeblik siden. Morten Messerschmidt, hvad er det, du er utilfreds med her?

(02:15) MM: Jamen, der er intet i det citat, som er rigtigt. Altså, det handler ikke om borgere. Det handler om udenlandske statsborgere. Der er ikke nogen, der taler om at internere. Der er ikke nogen, der taler om at deportere. Og jeg synes, hele det her spøgelse med at gøre det til et spørgsmål om hudfarve er ekstremt farligt. Altså, udlændingebatten er formentlig den vigtigste debat, vi skal tage i de kommende år. Og hvis nogen får held til at gøre det til et spørgsmål om pigmentering, så ødelægger det alle muligheder for en civiliseret debat. Jeg har jo private venner, der er medlem af mit parti, som har en anden hudfarve end os fire. Så det at stille det op på den måde, det er enormt skadeligt og enormt ødelæggende. Og derfor er jeg ked af, at Martin ikke vil trække det tilbage. Han ved godt, det er løgn. Og hvis han ikke vil det, så man må jo finde en anden måde, hvor de hundredtusindvis af danskere, som har en anden hudfarve end os, og som er lige så gode danskere som os, kan være sikre på, at det, der bliver sagt i Randers, det er løgn.

(...)

(04:06) MM: Fordi den her debat skal ikke handle om hudfarve. Altså, det er så ødelæggende for den samtale. Alle de adoptivbørn, alle de folk, der er velintegrerede udlændinge og udenlandske statsborgere, der er i Danmark, som ikke er kriminelle, som passer deres arbejde, som er lige så gode samfundsborgere som dig og mig, de skal ikke føle sig stigmatiseret. Så det, at du trækker der her spøgelse ind – det, som har ødelagt debatten i Sverige, i Tyskland, i Frankrig og alle andre vesteuropæiske lande – det skal ikke have lov til at ske her. Vi har, tillader jeg mig at sige, på mange måder takket være Dansk Folkeparti været et foregangsland og har fået strammet op, og vi har haft en samtale om udlændingepolitik, som har været forbilledlig i forhold til mange andre lande. Og hvis man begynder at gøre det her til et spørgsmål om, om man er mørk i huden eller lys i huden, så ødelægger man den samtale.

(...)

MM: Men det er jo synspunkter, som hvis I gik ud på gaden her i København eller Holstebro, eller hvor det ville være, så ville langt hovedparten af danskerne bakke op om det. Og derfor har Martin interesse i at gøre det her til noget andet. Nemlig et spørgsmål om, om man som mørk person kan være dansk. Og selvfølgelig kan man det". (mine understregninger)

2.3. Grænserne for sagsøgtes ytringsfrihed er overskredet

Også politikere er omfattet af injurielovgivningen og heller ikke politikeres ytringsfrihed er uden grænser. Når politikere fremsætter grove

beskyldninger om faktiske forhold eller krænkende værdidomme uden at der er tilstrækkeligt faktisk grundlag for udtalelserne, er grænserne for ytringsfriheden overskredet.

Fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis kan for eksempel henvises til sagen 24773/94 "Andreas Wabl mod Østrig", dom af den 21. marts 2000, hvor en politikers udtalelser om "nazi-journalistik" var injurierende. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fandt, at grænserne for tilladt kritik var overskredet og lagde vægt på det særlige stigma, der er forbundet med nazisme.

I sagen 33352/02 "Keller mod Ungarn", dom af den 4. april 2006, blev en minister beskyldt for at have tilsidesat sine forpligtelser af personlige grunde, idet ministeren skulle have undladt at indlede en undersøgelse af ekstreme højreorienterede gruppers handlinger, fordi ministerens far havde tilknytning til disse grupper. Domstolen fandt, at der var tale om alvorlige beskyldninger og faktuelle udtalelser, der ikke var bevist og som savnede et faktisk grundlag.

I sagen 29784/06 "Fleury mod Frankrig", dom af den 11. maj 2010, var der fremsat beskyldninger mod en borgmester om at denne havde begået underslæb og tilsidesat regler om indgåelse af offentlige kontrakter, hvilket ikke var dokumenteret, hvorfor udsagnene var injurierende.

I sagen 55405/08 "Genner mod Østrig", dom af den 6. juni 2016, stadfæstede den Europæiske Menneskerettighedsdomstol at det var injurierende at en repræsentant for organisationen "Asyl in Not" omtalte en minister som "Minister for torture and deportation". Det fremgår af præmis 38: *"However, even where a statement amounts to a value judgment, there must exist a sufficient factual basis to support it, failing which it will be excessive ..."*. Om value judgments anføres det i samme præmis 38: *"as the Court has noted in previous cases, the difference lies in the degree of factual proof which has to be established (see Scharsach and News Verlagsgesellschaft v. Austria no. 39394/98 ...)"*. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fandt at udsagnet "Minister for torture and deportation" var uberettiget og ikke havde det fornødne faktuelle grundlag.

Endelig kan der som eksempel henvises til sagen 50538/12 "Meslot mod Frankrig", dom af den 9. januar 2018, hvor en politiker blev idømt en bøde på grund af kritiske udtalelser fremsat under en valgkamp om en undersøgelsesdommer, der var ansvarlig for efterforskning af en sag om valgsnyd. Undersøgelsesdommeren blev beskyldt for at handle partipolitisk og ideologisk. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol

fandt, at der var tale om et ugrundet personligt angreb uden faktisk grundlag.

I ingen af sagerne statuerede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at de nationale domstole havde handlet i strid med EMRK artikel 10.

Der skal efter gældende ret føres sandhedsbevis for ærekrænkende statements of facts. Sagsøgtes udsagn er påstande og beskyldninger af faktisk karakter — klare statements of facts — hvis rigtighed kan efterprøves og som sagsøgte skal føre sandhedsbevis for efter straffelovens § 269.

Sagsøgtes anklager indeholder således faktuelle påstande, der kan efterprøves og besvares med et ja eller nej. Ønsker sagsøgte at internere og deportere alene på grund af deres hudfarve?

2.4. Value judgements

Sagsøgtes påstande og beskyldninger mod sagsøger er ikke "value judgements". Selv hvis der var tale om et value judgment skal sagsøgtes beskyldninger have et tilstrækkeligt faktisk grundlag, jf. herved for eksempel Jon Fridrik Kjølbro, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for praktikere, 6. udgave, 2023, side 1110:

"Selvom en udtalelse skal karakteriseres som en værdidom, er det et krav, at der er et tilstrækkeligt faktisk grundlag for at fremkomme med den kritiske værdidom, idet det i modsat fald kan være uforholdsmæssigt at fremkomme med udtalelsen".

Som bekendt stiger kravene til det faktuelle grundlag i forhold til, hvor konkrete og hvor alvorlige en beskyldning er.

I Medieretten v/Søren Sandfeld Jakobsen og Steen Schaumburg-Müller, 2. udgave, 2021, side 125, sammenfattes det vedrørende value judgements således:

"Der er således ikke tale om nogen enkel sontring, men måske snarere om gradsforskel, hvor kravene til det faktuelle grundlag stiger, alt efter som påstandene specificeres og individualiseres".

I Medieretten anføres det på side 321:

"Her er tale om et kontinuum: mere præcist en (potentiel) ærekrænkelse er formuleret, desto højere krav til det faktuelle grundlag. Har en værdidom intet faktisk grundlag, er den ikke beskyttet efter artikel 10".

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har i sagen 29369/10 Morrice v. Frankrig, dom af den 23. april 2015, præmis 126, udtalt følgende om value judgments:

"However, where a statement amounts to a value judgment, the proportionality of an interference may depend on whether there exists a sufficient "factual basis" for the impugned statement: If there is not, that value judgment may prove excessive (see De Haes and Gijssels ...)".

Value judgments kræver således et faktisk grundlag. Kravene til det faktuelle grundlag stiger jo mere specifikke og konkrete beskyldningerne er. Value judgments kan endvidere ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol efter omstændighederne ganske enkelt blive overdrevne og uforholdsmæssige ("*excessive*") fordi de ikke har noget rimeligt faktisk grundlag i forhold til alvoren og konkretiseringen af de beskyldninger, der fremsættes.

Value judgments er endvidere kun beskyttet, hvis de fremsættes i "*god tro*".

I sagen 2015.3106H (Dragsdahl) udtalte Højesteret:

"For den, der fremsætter ærekrænkende sigtelser som led i en offentlig debat om emner af væsentlig samfundsmæssig interesse, kan det efter Menneskerettighedsdomstolens praksis ikke kræves, at den pågældende præsterer fuldt sandhedsbevis for sigtelsen for at kunne være beskyttet af hensynet til ytringsfriheden. Imidlertid skal den pågældende opfylde den standard, der også gælder for journalister, dvs. "act in good faith and on an accurate factual basis and provide "reliable and precise" informations in accordance with the ethics of journalism" ("due diligence"), jf. præmis 40 og 50 i Menneskerettighedsdomstolens dom af 4. november 2014 i sagen Braun mod Polen". (min understregning)

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har i sin praksis lagt vægt på om udsagn, der er value judgments, er fremsat i god tro, jf. for eksempel sagen Lingens mod Østrig (sag 9815/82), hvor domstolen udtalte:

"The Court notes in this connection that the facts on which Mr. Lings founded his value-judgment where undisputed as was also his good faith" (præmis 46).

Det er ikke formålet med ytringsfriheden at beskytte udsagn, der som i nærværende sag fremsættes mod bedre vidende.

Det er et faktum, at sagsøgte var og er fuldt bekendt med at sagsøger ikke går ind for at deportere eller internere mennesker på grund af deres hudfarve og at sagsøger ikke på noget tidspunkt har udtalt sig som påstået af sagsøgte – heller ikke i interviewet i Weekendavisen, som sagsøgte havde læst inden debatten med sagsøger i Randers. Sagsøgte må også formodes at have læst Dansk Folkepartis hjemrejseudspil, der notorisk heller ikke indeholder en politik om udvisning af folk med en anden hudfarve mv.

I den efterfølgende debat og under nærværende retssag har sagsøgte ikke kunnet henvise til et eneste udsagn fra sagsøger om internering, hudfarve mv., der skulle berettige hans anklager.

Når sagsøgte konkret beskylder sagsøger for at ville udvise *"flere hundredetusinde"*, der har en anden hudfarve mv., af Danmark er også denne udtalelse fremsat mod bedre vidende. Det fremgår af interviewet i Weekendavisen, som sagsøgte henviser til, at det faktisk kun er Weekendavisens vært, som bliver ved med at interessere sig for antallet af udlændinge der skal udvises. Det er ligeledes, som det fremgår af interviewet, kun værten, der taler om flere hundredetusinde – ikke sagsøger. Værten spørger også om antallet er 60 – 70.000 eller 100 – 150.000. Det fremgår af interviewet, at sagsøger afviser at sætte tal på hvor mange kriminelle udlændinge eller udlændinge der ikke kan forsørge sig selv, som kunne blive ramt af Dansk Folkepartis udvisningspolitik. Sagsøger afviser blandt andet at komme med bud på tal, fordi udlændinge kan ændre adfærd, således at omfanget af udlændinges kriminalitet bliver mindre eller at udlændinge vælger at finde et arbejde for at forsørge sig selv mv., hvis Dansk Folkepartis politik bliver gennemført.

Følgende fremgår således af interviewet i Weekendavisens podcast:

(05:58) *"CB: Apropos islam. Jeg skal bare lige forstå de her mennesker, du snakker om. Hvis det hedder remigration og hjemrejse, så de skal ikke integreres eller assimileres bedre i Danmark. De skal ud af landet?"*

(06:12) *MM: Ja. Nu kan man sige, at det har vist sig at være en relativ omkostelig affære at forsøge at integrere folk fra den mellemøstlige verden.*

Det er klart, at der er mange for hvem det går godt. Jeg taler med mange iranere, som er glade for at være i Danmark og omfavner demokrati, sekularisme og kvinders rettigheder og så videre. Så der fungerer det jo godt, og masser fungerer godt.

Men der, hvor det ikke fungerer godt, det er i forhold til kriminelle, det er i forhold til dem der ikke tjener deres egne penge og lever af velfærdsydelse, og så er det islamisterne, som tror, at de kan omdanne Danmark til et kalifat. De tre grupper vil vi gerne have ud af Danmark."

(...)

(09:45) "MM: Men for mig er det to forskellige grupper. Der er en del, som jeg nævnte først, som handler om den ydre velfærd. For du ved. Jeg tror, vi alle sammen kender folk, der kommer fra mellemøstlige lande, som har integreret sig godt og fungerer fint og har et arbejde, hvad end de er ansat eller driver deres egen forretning osv. Der er jo ingen grund til at genere dem. Folk, der kommer og omfavner Danmark, skal jo have lov til at blive her."

(...)

(16:44) "CB: Okay. Så der er måske 60 – 70.000 som skal fængsles?

(16:50) MM: Det ved vi jo ikke, fordi... altså i virkeligheden (afbrudt)

(16:53) CB: Cirka.

(16:54) MM: Jamen, det kan jeg da ikke sige. Vi ved jo ikke, hvor mange det her vil have en positiv effekt på. Jeg synes bare, at det moralsk rigtige er at sige, at kriminelle og folk, der ikke forsørger sig selv – de skal ikke være i Danmark. Danmark er så generøst og åbent et samfund – så hvorfor skulle vi være så naive og tosegode, bare for at vende den anden kind til, til den her type af mennesker og den her adfærd?"

(...)

(18:08) "CB: Og så er der jo en anden gruppe også – nu hvor vi er i gang med at tælle op her, havde jeg nær sagt.

(18:10) MM: Jamen, det er dig, der tæller, fordi...

(18:11) CB: Jamen, selvfølgelig tæller jeg, det er jo praktiske spørgsmål også"

(...)

(36:52) "CB: Så det skal faktisk være de her, du siger, noget i retning af 150.000 mennesker?

(36:56) MM: Jamen, jeg ved ikke, jeg har ikke nogen tal.

(36:59) CB: Det var derfor, jeg prøvede at gennemgå, altså lave regnestykket før, for at vi ikke får et eller andet billede af... Fordi hvis det var 400 mennesker om året, hvis det var 1.000 mennesker, hvis det var 1.500 mennesker, så ville det være mere overkommeligt at forstå det. Men når det er så mange mennesker.

(37:12) MM: Jeg er jo ikke sat i verden for kun at løse behagelige problemer. Jeg er sat i verden for at gennemføre det, jeg tror, 80 % af danskerne vil betragte som det rigtige.

(37:19) CB: Og jeg er sat i verden for at prøve at finde ud af, om du også kan det. Om det kan lade sig gøre. Om det er realistisk.

(37:27) MM: Og det er en fair arbejdsdeling. Men dine tal er jo bare noget, du trækker op af hatten".

(...)

(37:49) "CB: Så cirka, hvor mange mennesker drejer det sig om?

(37:51) MM: Jamen, prøv at høre"

(...)

(37:56) "CB: Om det er 10.000, eller 150.000 eller 200.000?

(37:58) MM: Ja det er nok ikke kun 10.000, vel, fordi der er allerede 14.000, som er udvisningsdømte, som ikke rejser ud, så vi vil jo tage et klart... Altså over det. Men hvis vi tager det med førtidspensionen, jeg ved da ikke, hvor mange af de der irakere, der i dag lever på førtidspension, som vil sige: "Hey, så havde man måske ikke så ondt i knæet alligevel og går ud og finder sig et arbejde"".

Alligevel beskylder sagsøgte bevidst og urigtigt sagsøger for, at han ønsker at udvise flere hundredetusinde – hvilket der ganske enkelt ikke er belæg for i interviewet af sagsøger.

Sagsøgte har desuden haft lejlighed til og er blevet opfordret til at tilbagekalde beskyldningerne, hvilket han ikke har ønsket.

For så vidt angår det forhold, at sagsøgte under debatten henviste til sagsøgtes påståede "forståelse" af interviewet i Weekendavisen (en forståelse der ikke har noget som helst grundlag), bemærkes det, at sagsøger straks under debatmødet overfor sagsøgte påpegede, at hans forståelse var urigtig, og at det ganske enkelt var usandt at sagsøger skulle gå ind for at deportere og internere mennesker på grund af deres hudfarve, etnicitet eller tro.

Sagsøger opfordrede under debatmødet sagsøgte til at tilbagekalde beskyldningerne inden 24 timer. Da dette ikke skete tog sagsøger kontakt til undertegnede med henblik på at anlægge en injuriersag. Sagsøgte har på intet tidspunkt, hverken under debatmødet eller i den efterfølgende offentlige debat der fulgte i medierne i ugerne efter mødet villet tilbagekalde eller nuancere sine beskyldninger. Tværtimod har sagsøgte i den efterfølgende debat udtrykkeligt fastholdt sine udsagn fra mødet. Som eksempel herpå henvises til debatten mellem sagsøger og sagsøgte i udsendelsen "Go' Aften Live", (bilag ...).

Sagsøgte har således uden forbehold fastholdt sine beskyldninger mod sagsøger også efter at han blev gjort opmærksom på, at hans påståede "forståelse" af interviewet i Weekendavisen var urigtig. Sagsøgtes manglende tilbagekaldelse af beskyldningerne trods opfordringer her til, var således en gentagelse af beskyldningerne – uden at han kan undskylde sig med et forbehold om, hvordan han angiveligt påstod at have forstået interviewet i Weekendavisen. Udsagnene skal derfor ikke vurderes som udsagn i en mundtlig debat, men svarende til et skriftligt indlæg i medierne, der bevidst fastholdes.

Ved vurderingen af value judgments lægges der endvidere afgørende vægt på om en vurdering eller værdidom er fremsat til varetagelsen af et anerkendelsesværdigt formål.

Sagens kerne er fortsat, at sagsøgte offentligt beskyldte sagsøger for at ville foretage etnisk udrensning af hele befolkningsgrupper på grund af deres hudfarve mv. Udbredelsen af urigtige beskyldninger om at sagsøger går ind for etnisk udrensning er ikke et anerkendelsesværdigt formål.

2.5. Sagsøgtes påståede faktuelle grundlag for de fremsatte beskyldninger

2.5.1 Sagsøgte bevisførelse og bilag

Det bemærkes indledningsvist, at sagsøgte efter debatmødet i Randers offentligt har erkendt, at han ikke kan dokumentere at sagsøger har brugt udtryk som "hudfarve" mv. eller at sagsøger går ind for at udvise mennesker på grund af hudfarve mv.

Den af sagsøgte fremlagte dokumentation for de alvorlige beskyldninger mod sagsøger består af følgende:

Sagsøgte har fremlagt generelle udsagn fra forskere mv. vedrørende re-migration (bilag ...), forskellige udsagn fra andre politikere i Dansk Folkeparti, der ikke omhandlede deportation på grund af hudfarve mv.), korrespondance i forbindelse med folketingsspørgsmål fra politikere fra Dansk Folkeparti (bilag ...) og diverse udsagn fra "fremtrædende danske debattører" vedrørende den generelle (udlændinge)debat om sagen (bilag ...).

Som bilag ..., ..., ... og ... har sagsøgte fremlagt forskellige opslag på sociale medier fra sagsøger. Ingen af opslagene indeholder udsagn om, at mennesker skal interneres, deporteres eller udvises på grund af deres hudfarve, etnisk baggrund eller tro.

Heller ikke de avisartikler mv., som sagsøgte har fremlagt som bilag ..., ..., ... og ... eller de TikTokvideoer der er fremlagt som bilag ... og ... dokumenterer noget sådant.

Sagsøgte har som bilag ... fremlagt en længere tale, som sagsøger holdt på Dansk Folkepartis årsmøde i 2025. Heller ikke i denne tale har sagsøger tilkendegivet, at mennesker skal udvises på grund af deres hudfarve. Som bilag ... har sagsøgte fremlagt eksempler på beslutningsforslag, fremsat af Dansk Folkeparti, for eksempel et forslag om et forbud mod halalvarer. Dette dokumenterer heller ikke at sagsøger går ind for internering og deportering af mennesker på grund af deres hudfarve, tro eller etnicitet.

Som Bilag ..., ... og ... har sagsøgte fremlagt diverse artikler som blev offentliggjort efter debatmødet i Randers den 10. november 2026. Artiklerne blev offentliggjort i forbindelse med valgkampen op til folketingsvalget den 24. marts 2026.

Bilag ... drejer sig om sagsøgers ønske om at *begrænse indvandringen til Danmark*. Af artiklen fremgår det således at:

”Og Morten Messerschmidt kalder det helt afgørende for Danmarks fremtid at få vendt udviklingen i forhold til muslimsk indvandring”.

Artiklens underoverskrifter er ”indvandring som DF gerne vil stoppe” og ”katalog skal begrænse muslimsk indvandring”.

Bilag ... handler som det fremgår af underoverskriften ”der skal komme færre til Danmark” ligeledes om at begrænse indvandringen til Danmark. For så vil det angående spørgsmålet om udvisning fremgår det af under overskrifterne hvem der efter Dansk Folkepartis opfattelse bør udvises:

” kriminelle udvises efter første dom”,
 ” flygtninge skal hjem når der er fred” og
 ” du skal kunne forsørge dig selv - betinget opholdsstatus”

Bilag ... er et kort opslag om at begrænse nettoindvandringen til Danmark.

Ingen af bilagene indeholder udsagn om at udlændinge skal *interneres, deporteres og udvises* på grund af deres hudfarve, tro eller etnicitet.

Bilag ... indeholder et opslag på ”X” fra sagsøger af den 8. oktober 2024 om at sagsøger var blevet sigtet for en overtrædelse af straffelovens § 266 b. Det skal oplyses at anklagemyndigheden har afsluttet sagen med en påtaleopgivelse. Sigtelsen var således uden grundlag.

2.5.2 Udsagnenes faktuelle baggrund ifølge sagsøgte svarskrift

Sagsøgte henvisninger til Dansk Folkepartis Hjemrejseudspil

I svarskriftets pkt. 3 om ”Udsagnenes faktuelle baggrund” har sagsøgte henvist til Dansk Folkepartis Hjemrejseudspil (bilag ...). Sagsøgte gengiver i svarskriftet pkt. 3.1.1. til 3.1.11. forskellige løsrevne passager fra Hjemrejseudspillet. Citaterne gengives ikke i deres rette kontekst.

Sagsøgte henviser til at det ifølge Hjemrejseudspillet skal være tæt på umuligt at leve en islamisk tilværelse i Danmark og at Dansk Folkeparti derfor foreslår en række forbud mod islamisk levevis i Danmark (3.1.1.). I Hjemrejseudspillet beskrives det imidlertid konkret hvad der nærmere menes hermed.

Som det nærmere fremgår af Hjemrejseudspillet har Dansk Folkeparti den holdning, at Koranloven (forbudet mod afbrænding af Koranen mv.) bør afskaffes, at der ikke bør være kønsopdelt svømning i Danmark, at der ikke bør være minareter i Danmark, at der ikke skal tages særhensyn i sundhedssektoren på grund af køn, at der ikke bør være bederum i det offentlige og at ingen bør fritages for undervisning i folkeskolen. At Dansk Folkeparti konkret på de anførte punkter ønsker at værne om danske kulturtraditioner og at begrænse manifestationer af islamisk levevis i det offentlige rum, ændrer ikke på at Dansk Folkeparti går ind for religionsfrihed i Danmark, og at alle, herunder muslimer, i øvrigt naturligvis skal kunne praktisere deres religion.

At være modstander af islamisk kulturs indflydelse i det offentlige rum og islamisk påvirkning af traditionelle værdier og traditionel levevis i Danmark, jf. de anførte eksempler, er selvsagt ikke det samme som at personer skal "interneres" og "deporteres" på grund af deres tro, hudfarve eller etnicitet.

Sagsøgte har henvist til at Dansk Folkeparti i Hjemrejseudspillet skriver, at Dansk Folkeparti sætter danskere først - ikke udlændinge, ikke EU, eller eksperterne, og at indvandring fra Mellemøsten bibringer meget kriminalitet (3.1.2.), at andelen af personer i Danmark med ikke vestlig baggrund i dag ligger på 10,1% mod tidligere 1% og at Dansk Folkeparti har den opfattelse, at dette har medført voldsomme politiske, sociale, økonomiske og kulturelle konsekvenser (3.1.3.). Endvidere gengiver sagsøgte løsrevne og helt isolerede udsagn i Hjemrejseudspillet om, at problemet først og fremmest er islamisering (3.1.4), og at dansk kultur flere steder er ved at blive skiftet ud med islamisk kultur og at Dansk Folkeparti ønsker at vende udviklingen og standse islamiseringen (3.1.5.).

I pkt. 3.1.6 til 3.1.11 gengives i svarskriftet en række lignende generelle politiske holdninger og udsagn om udlændingepolitiske temaer, som ikke har nogen juridisk eller faktisk relevans for sagens substans — sagsøgtes anklager om at sagsøger ønsker en etnisk udrensning baseret på hudfarve, tro og etnicitet.

Sagsøgte mener tilsyneladende, at et generelt politisk ønske om en stram udlændingepolitik og om at begrænse islamistisk kulturs indflydelse i Danmark skulle berettige og dokumentere sagsøgtes ekstreme påstande om at sagsøger ønsker, at tusindvis af borgere skal interneres og deporteres fra Danmark udelukkende på grund af deres hudfarve, tro eller etnicitet.

Det er indlysende at en politisk holdning om at dansk kultur skal bevares, at indvandringen bør begrænses og at der bør indføres forskellige konkret afgrænsede forbud mod islamistisk levevis i det offentlige rum og i offentlige sammenhænge, jf. foran, ikke giver noget grundlag for sagsøgtes alvorlige beskyldninger mod sagsøger.

Der erindres om, at Dansk Folkepartis Hjemrejseudspils forslag om udvisning af visse udlændinge fra Danmark var og er begrænset til udvisning af kriminelle indvandrere, og at Hjemrejseudspillet ikke omhandler udvisning (endsige internering eller deportering) af udlændinge på grund af deres hudfarve, etnicitet eller tro.

Sagsøgtes henvisninger til interviewet med sagsøgte i Weekendavisen

I svarskriftets afsnit 3 om "Udsagnenes faktuelle baggrund" henvises der endvidere til interviewet med sagsøger i Weekendavisen, og i svarskriftets pkt. 3.2.1. til 3.2.8 gengives diverse citater fra interviewet. Citaterne gengives ikke i deres helhed eller i deres rette kontekst.

De citerede udsagn, som sagsøgte henviser til som det påståede grundlag for sagsøgtes beskyldninger angår imidlertid specifikt udlændinge, der er dømt for kriminalitet (citatene 3.2.1 og 3.2.2), og udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv (3.2.3. og 3.2.4.). Citaterne angår ikke udlændinge med en bestemt hudfarve, tro eller etnicitet.

Citatet i pkt. 3.2.3. blot drejer sig i øvrigt blot om, at sagsøger finder det "forargeligt" at et stort antal udlændinge lever af førtidspension i Danmark. Citatet i pkt. 3.2.4. er endvidere ikke et citat fra sagsøger, men er Weekendavisens eget udsagn om at sagsøger – ifølge Weekendavisen – håber at mange udlændinge forlader Danmark, hvis man fratager dem offentlige ydelser.

Af sagsøgers udtalelser i Weekendavisen fremgår det, at kriminelle udlændinge efter sagsøgers opfattelse bør være på et udrejsecenter hvis de ikke rejser frivilligt.

Sagsøgtes citat i svarskriftet (3.2.5.) drejer sig, som det fremgår af Weekendavisen, om kriminelle udlændinge der er udvist og som ikke vil rejse ud. Citatet er i svarskriftet sålydende:

MM: "Ja, det er et Kærshovedgård med lås på eller et udrejsecenter".

I sin kontekst lyder citatet rettelig som følger:

- "Hvis vi nu siger, at de ikke rejser ud frivilligt, hvad skal der så ske med dem?"

MM: "Ja, men det er klart, så skal de behandles på en eller anden måde, hvor de kan animeres til at rejse ud frivilligt".

- "Hvad betyder det"?

MM: "Ja, det er et Kærshovedgård med lås på eller et udrejsecenter".

I Weekendavisens podcast fremgår det nuanceret, at hvis kriminelle udlændinge er dømt til udvisning for meget alvorlig kriminalitet er det efter sagsøgers opfattelse forargeligt hvis de desuagtet kan bevæge sig frit rundt.

Sagsøger har således den politiske opfattelse, at kriminelle udvisningsdømte udlændinge, bør motiveres til at forlade Danmark, for eksempel ved at skulle opholde sig på et udrejsecenter.

I pkt. 3.2.6. anføres det, at det "bør indgå i vurderingen" ved fornyelsen af statsborgerskab om der er tale om en meget troende person eller om personen for eksempel har skrevet på Facebook, at staten Israel ikke bør eksistere. Citatet drejer sig, som det fremgår af Weekendavisen om, at sagsøger er af den opfattelse, at det bør indgå i vurderingen af om udlændinge skal have statsborgerskab, om de anerkender danske værdier og traditioner, hvilket ifølge den af sagsøgte udeladte del af citatet "*må bero på en samlet vurdering*". Dette har intet med udvisning at gøre.

Sagsøgte gengiver i pkt. 3.2.7. et citat vedrørende begrænsning af frihedsrettigheder. Citatet drejer sig om Weekendavisens spørgsmål om, hvorvidt sagsøger vil begrænse folks mulighed for at ytre sig og tro på det de gerne vil. Hverken spørgsmålet eller sagsøgers svar gengives deres helhed og gengives heller ikke i den kontekst, som spørgsmålet og svaret indgår i. Det fremgår således af Weekendavisen, at spørgsmålet om begrænsning af religion- og ytringsfriheden er Weekendavisens direkte opfølgning på sagsøgers synspunkt om, at det ved vurderingen af om der skal tildeles statsborgerskab blandt andet bør indgå om ansøgeren respekterer danske frihedsværdier og traditioner. Spørgsmålet og sagsøgers svar vedrører spørgsmålet om, hvorvidt der er grænser for fremsættelsen af ekstreme islamistiske budskaber, herunder for eksempel at staten Israel skal udslettes. Som alle de andre citater i sagsøgte svarskrift, indeholder heller ikke dette citat udsagn om udvisning og deportering på grund af hudfarve, tro eller etnicitet.

Sagsøgte citerer sagsøger for at man på forskellige punkter bør begrænse mulighederne for at leve på islamistisk vis i Danmark (3.2.8.). Som det fremgår af interviewet, hvilket ikke gengives i svarskriftet, ønsker sagsøger blandt andet at forbyde bønnekald, halal kød og at repræsentanter for det offentlige bærer tørklæder i offentlige institutioner. Der henvises herom i det hele til bemærkningerne foran for så vidt angår tilsvarende synspunkter i Dansk Folkepartis Hjemrejseudspil.

Faktum er, at sagsøger på intet tidspunkt i interviewet i Weekendavisen – og heller ikke i de af sagsøgte citerede uddrag fra interviewet, jf. foran – har udtalt, at han går ind for at internere og deportere medborgere "bare fordi de har en anden tro, eller har en anden hudfarve" eller "hvis de har en anden etnisk baggrund".

Udsagnetes faktuelle baggrund i øvrigt – ifølge sagsøgte svarskrift.

Om "udsagnetes faktuelle baggrund" har sagsøgte endelig i pkt. 3.3.3. henvist til nogle udtalelser fra andre politikere i Dansk Folkeparti (Mikkel Bjørn og Anders Vistisen), bilag ..., samt et for sagen irrelevant opslag om at Samira Nawa (næstformand i Radikale Venstre) burde rejse hjem.

Det fremgår ikke af nogen udsagn i bilag ..., at de citerede politikere går ind for etnisk udrensning eller deportationer på grund af hudfarve, religion eller etnicitet. I øvrigt skal sagsøger i sagens natur ikke stå på mål for, hvad andre politikere i forskellige sammenhænge og på forskellige tidspunkter måtte have udtalt.

For så vidt angår de i bilag ... nævnte spørgsmål til Folketingets retsudvalg burde det i øvrigt retteligt være angivet i svarskriftet, at der er tale om at politikere fra Dansk Folkeparti har stillet spørgsmål til Justitsministeren om, hvorvidt denne vil arbejde for større offentlighed i retsplejen, hvad angår dømte personers køn, race, hudfarve, religion, politisk anskuelse mv., og at nogle folketingspolitikere derudover har stillet spørgsmål om kriminelle gerningsmænds etnicitet, statsborgerskab og opholdsgrundlag – alt som led i den almindelige politiske debat om udlændinges kriminalitet i Danmark.

2.6. Sammenfatning

Sammenfattende kan det konstateres, at sagsøgers faktuelle grundlag for at rette alvorlige beskyldninger mod sagsøger ifølge sagsøgte processkrifter består af en række løsrevne citater fra Dansk Folkepartis

Hjemrejseudspil og fra interviewet med sagsøger i Weekendavisen. De citerede udsagn drejer sig om generelle temaer i udlændingebatten. Hjemrejseudspillet og interviewet i Weekendavisen indeholder ingen udsagn om at udlændinge skal internere eller deporteres på grund af deres religion, hudfarve eller etnicitet

Sagsøgte har endvidere forsøgt at føre bevis for sine påstande ved at fremlægge generelle udsagn fra forskere vedrørende remigration, forskellige udsagn fra andre politikere i Dansk Folkeparti (dog ikke om deportation og hudfarve), diverse citater fra "fremtrædende danske debattører" vedrørende den generelle (udlændinge)debat, diverse artikler i Jyllands-Posten og andre medier mv., diverse beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, samt opslag på sociale medier.

Samtlige de af sagsøgte fremlagte bilag udmærker sig ved at de ikke indeholder udsagn fra sagsøger om, at han går ind for at internere/deportere og udvise befolkningsgrupper på grund af deres hudfarve, tro eller etnicitet. Ikke et eneste af de af sagsøgte fremlagte bilag dokumenterer eller indeholder udsagn fra sagsøger om at han ønsker at internere og deportere flere hundredetusinde på grund af deres hudfarve.

Sagsøger og sagsøgte har meget forskellige politiske opfattelser af hvilken udlændingepolitik der bør føres i Danmark. Sagsøger går i modsætning til sagsøgte ind for en stram udlændingepolitik og en begrænsning af indvandringen til Danmark. Sagsøger er i modsætning til sagsøgte af den opfattelse, at islamisk kulturs indflydelse på danske værdier og traditioner bør begrænses. Denne politiske uenighed berettiger ikke at sagsøgte tillægger sagsøger ekstreme synspunkter, som sagsøger ikke har: at sagsøger skulle gå ind for etnisk udrensning og en racistisk motiveret internering og deportationer af udlændinge på grund af deres hudfarve, tro eller etnicitet.

Ved vurderingen af sagsøgtes udsagn er det en skærpende omstændighed, at sagsøgte har haft lejlighed til at nærlæse interviewet med sagsøger i Weekendavisen og høre podcasten med hele interviewet af sagsøger i Weekendavisen inden han fremsatte sine ubegrundede anklager mod sagsøger.

2.7. Den demokratiske debat

Beskyldningerne mod sagsøger er ikke kun injurierende og ærekrænkende, jf. straffelovens § 267, men de er også skadelige for den politiske og demokratiske debat i Danmark. Det er ødelæggende for den demokratiske debat, når sagsøgte overfor offentligheden, helt bevidst og mod

bedre vidende fremsætter usande alvorlige beskyldninger, om at sagsøger skulle gå ind for etnisk udrensning.

Sagsøgte beskyldninger skaber utryghed for et stort antal udlændinge, som efter sagsøgers og Dansk Folkepartis opfattelse med fuld ret kan og skal bo i Danmark og som ikke skal udvises, "interneres" eller "deporteres". Det er, som det fremgår af en efterfølgende debat mellem sagsøger og sagsøgte i TV2's udsendelse "Go' Aften Live" dagen efter debatmødet i Randers en af grundene til, at sagsøger har anlagt nærværende sag.

Sagsøger udtrykte det i udsendelsen "Go Aften Live" således:

"Her synes jeg, at man virkelig krydser en helt afgørende linje. Fordi der er så mange mennesker, som lever i det her samfund, har en anden hudfarve end vi fire har her, og er fuldstændig lige så danske som os. Så at man begynder at gøre det til noget afgørende i forhold til, om man skal være her eller ikke skal være her, det synes jeg er fuldstændig ødelæggende for debatten – og i øvrigt for sammenhængskraften. Vi taler så meget om fake news og udefrakommende folk, der vil prøve at splitte os osv., og så har man en partileder fra Det Radikale Venstre foran 2.000 unge mennesker – mange førstegangsvælgere – i Randers med medier og så videre".

Den offentlige og demokratiske debat kan og bør ikke være baseret på "fake news", eller på fremsættelse af notorisk usandfærdige anklager og alvorlige beskyldninger om politiske modstandere.

Udbredelsen af faktuel urigtige og ugrundede beskyldninger mod politiske modstandere om at de ønsker at gennemføre enholocaustliggende etnisk udrensning af hele befolkningsgrupper på grund af deres hudfarve mv. hører ikke hjemme i den politiske debat.

..."

Martin Lidegaard har i sit påstandsdokument anført:

"...

1 Dansk Folkepartis og Morten Messerschmidts politik

1.1 Interviewet og Hjemrejseudspillet

- 1 Af Interviewet i Weekendavisen den 10. november 2025 (E, s. 217-222, jf. s. 215-216) læst i lyset af Dansk Folkepartis Hjemrejseudspil fra 2024 (E, s. 123-148) fremgår:

- 2 At Dansk Folkeparti ifølge Interviewet nu "helhjertet" omfavner re-migration, der er et politisk og ideologisk begreb, der anvendes af især europæiske, ekstremt højrenationalistiske og højrepopulistiske aktører om, at indvandrere i stort antal (ofte specifikt personer med ikkevestlig baggrund eller deres efterkommere) skal "vende tilbage" til oprindelseslandet. Se bilag ... (E, s. 245-304) om remigrationsbevægelsen, især Information, E, s. 249-250, Mira C. Skadegård i bilag A, E, 267-271, Miller-Idriss, E, s. 275, Daniel Nordentoft, E, s. 294 og s. 296, og Mathias H. Pedersen, E, s. 301-304. Se også bilag ..., især Christian Jensen, E, s. 313, Ritzau, E, s. 318, Frederik Vad, E, s. 344 og Georg Metz, E, s. 356
- 3 At Dansk Folkeparti allerede efter Hjemrejseudspillet ønskede at sende indvandrere tilbage udover at stoppe indvandringen. Ifølge udspillet bibringer især indvandring fra Mellemøsten og Nordafrika meget kriminalitet og forandrer Danmark helt grundlæggende, hvilket efterfølges af løfte om, at Dansk Folkeparti vil arbejde for, at de der ikke vil tilegne sig den "danske kultur og danske værdier" skal opholde sig et andet sted;
- 4 At der skal ske hjemsendelse af enhver udlænding (enhver borger, der ikke har statsborgerskab) efter første dom for overtrædelse af straffeloven, inklusiv cykeltyveri. Ifølge Hjemrejseudspillet udgør ikke-vestlige udlændinge 10,1% af befolkningen (mere end 500.000), hvoraf hovedparten kommer fra mellemøstlige og nordafrikanske lande;
- 5 At der skal ske hjemsendelse af enhver udlænding på sociale ydelser. Antallet af udlændinge berørt af hjemrejse som følge af sociale ydelser udgør efter Morten Messerschmidts eget skøn i Interviewet mellem 50.000 og 100.000. I Hjemrejseudspillet oplyses antallet af udlændinge på sociale ydelser til 153.508, hvoraf 112.131 er fra ikke-vestlige lande;
- 6 At udlændinge, der ikke rejser frivilligt, skal ifølge Interviewet i et "Kærshovedgård med lås på eller et udrejsecenter". Det skal ikke være i et fængsel, men nok et sted på danske fængslers "komfortniveau";
- 7 At alle tildelt dansk statsborgerskab inden for otte år (26.672) skal efter Interviewet til nye dansk- og indfødsretsprøver samt samtale for afklaring af, om de "reelt" er "danske i hjertet". Det fremgår af Hjemrejseudspillet, at Danmark ikke skal være et multikulturelt land. Og senere, at Dansk Folkeparti ønsker at generobre den kultu-

relle suverænitet over (udlændinge fra ikke-vestlige landes) bolig-områder som Gellerup, Vollsmose og Mjølnerparken; og

- 8 At det ifølge Interviewet skal gøres umuligt at leve islamisk i Danmark for at tvinge religiøse muslimer til at moderere sig eller frivilligt rejst ud af Danmark. Det fremgår af Hjemrejseudspillet, at de omkring 40% af danske muslimer, der ifølge udspillet mener, at Koranen skal danne grundlag for dansk lovgivning, ikke skal være i Danmark.

1.2 Folketingsvalget 2026

- 9 Under folketingsvalget 2026 krævede Morten Messerschmidt, "at der er færre muslimer, der kommer ind end ud" (E, s. 360), som ultimativ betingelse for deltagelse i en borgerlig regering.
- 10 Efter Dansk Folkepartis udspil af 12. maj 2026 (E, s. 365-375), som Morten Messerschmidt selv har deklareret som "den strammeste udlændingeplan i Danmarkshistorien" (E, s. 377), skal det bl.a. (1) gøres umuligt at leve islamisk i Danmark, (2) der skal udformes en positivliste udvisende lande med vestlig kulturbaggrund, "naturligvis" uden lande med muslimsk flertal, (3) der skal ske udvisning efter første fængselsstraf og (4) udlændinge skal ikke kunne modtage overførelsesindkomster. Om de berørte fremgår bl.a.: "Danmark har åbnet dørene for mange, men desværre er der mange, særligt med islamisk kulturbaggrund fra Mellemøsten og Afrika, der ligger det danske samfund til last" og det er en forudsætning, at der er "netto-udvandring af personer fra lande med muslimsk flertal."

1.3 Faktuelle konstateringer

- 11 Den almindelige vælger kan ikke være i tvivl om, at Morten Messerschmidts og Dansk Folkepartis helhjertede omfavnelser af remigration som sit formål har at få flest mulige muslimer og udlændinge fra Mellemøsten og Nordafrika til tvangsmæssigt eller "frivilligt" at forlade i Danmark. Det nærmere indhold og omfang af betydningen af omfavnelsen af remigrationsbevægelsen er ikke klarlagt med Interviewet. Dansk Folkepartis udspil fra 2026 bekræfter retningen og formålet.
- 12 Henvisningerne til tro og hudfarve i Martin Lidegaards kritiske udsagn havde to formål overfor den almindelige vælger: For det første at gøre det tydeligt, at den remigrationsbevægelse, som Dansk Folkeparti nu helhjertet har tilsluttet sig, anvender tro og hudfarve ne-

gativt som en identitetsmarkør af de berørte, og for det andet for at gøre det tydeligt, at det reelt alene drejer sig om internering og deportering af udlændinge med anden etnisk baggrund, især muslimer og udlændinge fra Mellemøsten og Nordafrika, som han og Dansk Folkeparti vedvarende har været kritiske overfor.

- 13 De, der ikke frivilligt opfylder en afgørelse om hjemvisning, skal ifølge Interviewet bag lås. Antallet udgør ifølge Morten Messerschmidt op til 100.000. Den almindelige vælger efterlades efter Interviewet med den overbevisning, at det reelt drejer sig om muslimer og udlændinge fra Mellemøsten og Nordafrika (anden hudfarve og etnicitet). Ellers ville netop Morten Messerschmidt ikke have fremsat forslaget, hvilket den almindelige vælger er klar over. Se Christian Jensen i bilag ..., E, s. 313.
- 14 Morten Messerschmidt kunne i Interviewet kun foreslå hjemvisning, der er en åbenbart urimelig retsvirkning af første straffedom, inklusiv cykeltyveri, og modtagelse af sociale ydelser, fordi han er klar over, at den almindelige vælger forstår, at det reelt drejer sig om muslimer og udlændinge fra Mellemøsten og Nordafrika. Den åbenbart urimelige retsvirkning er i sit indhold egnet til effektivt at få muslimer og udlændinge fra Mellemøsten og Nordafrika til at forlade Danmark tvangsmæssigt eller "frivilligt". Navnlig i kombination med forslaget om at gøre det umuligt at leve islamisk i Danmark. Dette afspejler remigrationsbevægelsens holdninger.
- 15 Morten Messerschmidts forslag i Interviewet er arbitrære udsagn af Morten Messerschmidts subjektive virkelighedsopfattelse; forslagene beror ikke på saglige, åbne analyser mv. Juridisk og politisk er Morten Messerschmidts forslag utopiske i deres form. Der er tale om negativ signalpolitik egnet til at befæste Dansk Folkepartis stilling som det parti, der altid er klar til at gå langt for at få muslimer og udlændinge fra Mellemøsten og Nordafrika ud af Danmark. På højrefløjen har negativ signalpolitik betydning for partiernes vælgertilslutning, hvorfor de andre partier holdt sig i ro, jf. Tom Jensen i bilag ..., E, s. 321.

2 Udsagnene er ikke ærekrænkende

2.1 Generelt

- 16 Det gøres gældende, at Martin Lidegaards udsagn ikke er ærekrænkende efter straffelovens § 267.

- 17 Ifølge de specielle bemærkninger til straffelovens § 267 (M, s. 8) skal "... den pågældende meddelelse, udtalelse eller handling objektivt set er egnet til at krænke en persons ære både i form af selvagtelse og omdømme" og ytringen "skal generelt være egnet til at udgøre en ærekrænkelse under de omstændigheder, som den fremkommer i."
- 18 I Trine Baumbach, Medieret – frihed og ansvar, s. 199 (M, s. 151), er det om det objektive indhold af ærekrænkelse anført: "Udtalelsen skal ud fra en generel samfundsmæssig vurdering være egnet til at udgøre en ærekrænkelse."
- 19 Fastlæggelsen af, hvordan de omtvistede udsagn skal forstås, må foretages efter, hvordan udsagnene efter deres indhold og kontekst opfattes af den almindelige vælger. Dette kan udledes af bl.a. U.2021.3737H (M, s. 52) om forståelsen af skriftlige udsagn i medier. Tvivl om udsagns indhold fastlægges til gunst for ytringsfriheden, jf. U.2003.2044H (M, s. 26) og de to nævnte højesteretsdomme.
- 20 Det er afgørende at vurdere udsagnene i lyset af Morten Messerschmidts politik og retorik, jf. ovenfor afsnit 1.3 og nedenfor afsnit 3.5.

2.2 Påstand 1.a

- 21 Udsagnet omfattet af påstand 1.a, jf. E, s. 227:
- "Jeg vil sige det også sådan, vi står lidt ved en skillevej, kære Randers. Den ene vej, det er Frygtens Allé, det er der Trump, Alternative für Deutschland og Morten Messerschmidt trasker ud af. Der anerkender man ikke engang, at der et klimaproblem. [1.a] Man vil gerne internere og deportere tusindvis af medborgere bare fordi de har en anden tro eller har en anden hudfarve end de fleste af os, der er i rummet her. Og man vil slet ikke investere det i vores skoler, i vores unge, i vores uddannelser der skal til for at løse problemerne. Men den anden vej, det er faktisk Håbets Allé. Og det er der, hvor [...]"
- 22 "Man" i udsagnet refererer til dem, der vælger Frygtens Allé, nemlig hele remigrationsbevægelsen omfattende bl.a. Donald Trump, Alternative für Deutschland og Morten Messerschmidt. Se Klaus Wivel (E, s. 335-336).

- 23 Blandt dem, der trasker ad Frygtens Allé, er der også politikere, der uden anden begrundelse vil internere og deportere udlændinge med en anden hudfarve end hvid. Se Christopher Purdy (E, s. 264) og Maradona Isho (E, s. 349-355).

2.3 Påstand 1.b og 1.c

- 24 Udsagnene omfattet af påstand 1.b og 1.c, jf. E, s. 228:

”Skal vi lige klappe af Franciska, for det tror jeg er rigtigt. 40 procent af de folkeskolelærere, der er i folkeskolen, er slet ikke lærere og uddannede til det. Vi bliver nødt til at have flere lærere med en uddannelse og flere af dem pr. barn. Det er vejen frem. Og så vil jeg sige til Morten Messerschmidt, som mener der bliver brugt penge på skøre ting. [1.b] Hvis jeg forstod dit interview i Weekendavisen rigtigt, så vil du gerne internere op mod 100.000 danskere, hvis de har en anden etnisk baggrund og ikke vil rejse ud frivilligt, fordi du synes de skal rejse ud. En fængselsindsats i dag koster cirka 1 million kroner pr. indsat, så [1.c] hvis du vil internere 100.000 med anden etnisk baggrund, så kommer det jo til at koste 100 milliarder kroner. Det er jo skørt, for langt de fleste af de mennesker er i arbejde i dag, og betaler jo faktisk til det danske samfund, og er en del af det. Jeg er med på, at hvis folk har begået kriminalitet, så kan det godt være de ikke hører til i fællesskabet, men hvis de faktisk vælger fællesskabet til, så skal vi da ikke bruge penge på at smide dem ud.”

- 25 Morten Messerschmidts gengivelse i påstand 1.b af Martin Lidegaards udsagn er fejlagtig. Som det fremgår ovenfor sagde Martin Lidegaard ”Hvis jeg forstod dit interview” (E, s. 229), og ikke ”Hvis jeg har forstået dit interview”.
- 26 Martin Lidegaard indledte udsagn 1.b med forbehold om, hvorvidt han havde forstået Morten Messerschmidt rigtigt. Allerede derfor er der ikke tale om en ærekrænkelse.
- 27 Det samme gælder for påstand 1.c, der er en del af udsagnet i påstand 1.b, eftersom der blot er tale om en uddybning, og som dermed er omfattet af Martin Lidegaards forbehold.
- 28 Vurderet i sin fulde kontekst, står det klart for den almindelige vælger, at Martin Lidegaard illustrerer konsekvenserne af Morten Messerschmidts politik om at internere personer, der ikke rejser frivilligt, på ”Kærshovedgård med lås på”.

- 29 Efter Martin Lidegaard havde haft ordet, fik Morten Messerschmidt en kort replik, hvor han imødegik Martin Lidegaards udsagn, jf. E, s. 228:

”Det er meget enkelt Martin, for du ved godt, at det der er løgn. Det var også løgn, da du lige før sagde, at jeg vil internere folk på grund af hudfarve, og jeg giver dig 24 timer til fra nu til at dementere det, ellers også vil der blive udtaget injuriersøgsmål imod dig.”

2.4 Fælles for påstandene 1.a-1.c

- 30 Eventuel tvivl om betydningen af ”Man” og ”Hvis jeg forstod dit interview i Weekendavisen rigtigt” skal allerede efter de almindelige fortolkningsprincipper beskrevet i pkt. 19 falde ud til fordel for Martin Lidegaard. Dette understøttes konkret af, at omstændighederne var en livlig partilederdebat, hvor Morten Messerschmidt kunne have repliceret på substansen i Martin Lidegaards kritik af hans aktuelle, kontroversielle udmeldinger om Dansk Folkepartis helhjertede omfavelse af remigration.
- 31 Omstændighederne omfatter også inddragelse af Morten Messerschmidts konsekvente placering af sig selv centralt i den mest konfrontatoriske del af udlændingedebatten, jf. nedenfor afsnit 3.5.
- 32 Samlet betragtet er Martin Lidegaards udsagn ikke efter omstændighederne egnet til at krænke Morten Messerschmidts ære.

3 Eventuelle ærekrænkelser var rimelige i sammenhængen

3.1 Generelt

- 33 Selv hvis Martin Lidegaards udsagn anses for ærekrænkende, skal udsagnene ikke mortificeres, idet de blev fremsat i en sammenhæng, hvor der var rimelig anledning til dem, jf. straffelovens § 269.
- 34 I det følgende vil der blive knyttet bemærkninger til kriterierne fra *Balaskas mod Grækenland*, 2020, gengivet af Højesteret i U.2021.3737H om daværende folketingsmedlem Naser Khaders ytringsfrihed, jf. (M, s. 53). Kriterierne tjener overordnet til vurderingen af, om indgreb i ytringsfriheden er nødvendig i et demokratisk samfund, jf. EMRK art. 10, stk. 2, jf. f.eks. *Feldek mod Slovakiet*, 2001, præmis 72-73.

3.2 Ad (a) Contribution to a debate of public interest

- 35 Som partileder og folketingsmedlem bidrog Marin Lidegaard under partilederdebatten i Randers med kritik af aktuelle, kontroversielle udmeldinger fra Morten Messerschmidt om udlændingepolitik, der er et af de væsentligste politiske temaer i den demokratiske debat i Danmark.

3.3 Ad (b) How well known the person concerned is

- 36 Morten Messerschmidt er som formand for Folketingets mest højreorienterede parti blandt de mest kendte danskere.
- 37 Af *Balaskas mod Grækenland*, 2020, præmis 47, fremgår om "public figures" bl.a., at "the limits of critical comment are wider as they are inevitably and knowingly exposed to public scrutiny and must therefore display a particularly high degree of tolerance."

3.4 Ad (c) The subject of the news report

- 38 Se ovenfor i afsnit 3.2.

3.5 Ad (d) The prior conduct if the person concerned

- 39 Morten Messerschmidt har som folketingspolitiker konsekvent placeret sig centralt i den mest konfrontatoriske del af udlændingebatten med fokus på muslimer og udlændinge fra Mellemøsten og Nordafrika, hvorfor han skal tolerere langt mere end andre, jf. *Oberschlick mod Østrig*, 1992, præmis 29 (M, s. 69), om politikerens Jörg Haider: "...he must display a greater degree of tolerance, especially when he himself makes public statements that are susceptible of criticism."
- 40 Som ung blev Morten Messerschmidt i 2002 dømt for overtrædelse af straffelovens § 266 b, fordi muslimer blev koblet sammen med vold og massevoldtægt, jf. U.2003.1947Ø (M, s. 21).
- 41 Som ældre har Morten Messerschmidt udtalt blandt andet, at "alle muslimske samfund per definition er tabersamfund" (E, s. 104), han har medvirket i Dansk Folkepartis TikTok-opslag, hvor en mørkhudet mand fremstilles som årsag til utryghed (E, s. 155), og han har som folketingsmedlem været medstiller af beslutningsforslag i Folketinget om forbud mod halalvarer og islamiske særhensyn, jf. E, s. 109-118.

- 42 I 2024 vedstod Morten Messerschmidt som partileder de synspunkter, som han blev dømt for i 2022, hvilket medførte en sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 266 b, jf. E, s. 151-153. Som det fremgår af hans opslag på det sociale medie X, fandt Morten Messerschmidt sigtelsen absurd, da han angiveligt blot gengav fakta, jf. E, s. 149.
- 43 Morten Messerschmidt skrev i 2025 "Rejs hjem" som Facebook-kommentar til et opslag fra folketingsmedlem Samira Nawa, dengang næstformand i Radikale Venstre, nu klima-, energi og forsyningsminister. Morten Messerschmidt har fragået, at kommentaren var møntet personligt på Samira Nawa. Se Samira Nawa i bilag ..., E, s. 307-310.

3.6 Ad (e) The content, form and consequences of the publication

3.6.1 Content

- 44 Anledningen til Martin Lidegaards udsagn var Morten Messerschmidts helhjertede omfavnelser af remigration og dermed et ideologisk begreb udviklet af især europæiske ekstremt højrenationalistiske og højrepopulistiske aktører. For Martin Lidegaard rejste kundgørelsen væsentlige politiske spørgsmål, herunder af den umiddelbare og middelbare betydning for hovedparten af de 500.000 udlændinge i Danmark fra ikke-vestlige lande.
- 45 Det var allerede efter Interviewet tydeligt, at den helhjertede omfavnelser af remigrationsbevægelsen indebar en skærpelse af Dansk Folkepartis udlændingepolitik, der i forvejen var yderligtgående med Hjemrejseudspillet. Det var rimeligt at presse Morten Messerschmidt gennem provokerende udfordringer i anledning af det signalpolitiske udspil.
- 46 Det var også på sin plads og rimeligt med en skarp politisk stemme til støtte for de indtil 500.000 berørte borgere med ikke-vestlig baggrund, der må opfatte sig selv som værende i risiko for at blive berørt af hjemsendelse efter udspillet. Se Ermina Bach i bilag ..., E, s. 325.

3.6.2 Form

- 47 I *Haguenauer mod Frankrig, 2005* (M, s. 92-95), skulle vurderingen af indgrebets nødvendighed overfor en politiker tage højde for den krænkede stil og holdning (præmis 50), om ytringerne er mundt-

lige og spontane (præmis 51), den konkrete kontekst, herunder om ophedet politisk debat (præmis 52), og som led i en intens national debat om et følsomt emne og direkte reaktion på en tidligere udtalelse fra den krænkede.

48 Partilederdebatten i Randers var livlig mellem særdeles rutinerede og trænede debattører. Alle partilederdebatter har demokratisk betydning. Der springes mellem emnerne, og der var kun yderst begrænset taletid til rådighed for hver deltager, hvilket gør det nødvendigt at adressere flere emner, når en deltager har ordet, hvilket illustreres af flerheden af emner, som Martin Lidegaard adresserede under påstand 1.a og kombinationen af emner under påstand 1.b og påstand 1.c. Martin Lidegaard havde ikke på forhånd forberedt udsagnene.

49 Om Morten Messerschmidts stil henvises til afsnit 3.5 ovenfor.

3.6.3 Consequences

50 Udsagnene tilførte ikke nye eller skjulte belastende oplysninger om Morten Messerschmidt og hans offentlige profil.

51 Morten Messerschmidt havde ikke anlagt denne sag som partileder, hvis ikke han i samråd med sine interne rådgivere vurderer, at sagen uanset det juridiske udfald er gunstig for ham og Dansk Folkeparti. For ham er al skarp kritik i medierne af Radikale Venstre fordelagtig, når det kommer til muslimer og udlændinge fra Mellemøsten og Nordafrika.

52 Martin Lidegaards udsagn var blot en velkommen mulighed for Morten Messerschmidt til at kopiere den praksis, som hans politiske meningsfæller i bl.a. Holland (Wilders) og USA (Trump) står for, hvor retssager bruges som et offensivt våben i den politiske debat, som det kan illustreres af "go' Aften live"-indslaget (E, s. 239-243). Se Christian Jensen i bilag ..., E, s. 314.

3.7 Ad Spørgsmål af offentlig interesse

53 Af *Balaskas mod Grækenland*, 2020, præmis 42 (M, s. 109-110), fremgår, at der i spørgsmål af offentlig interesse er "little scope under Article 10 2 of the Convention for restrictions on freedom of expression", og at "a degree of hostility ... and the potential seriousness of certain remarks ... do not obviate the right to a high level of protection, given the existence of a matter of public interest ..."

- 54 *Oberschlick mod Østrig, 1992*, præmis 29 (M, s. 69): "...to be weighed against the interests of open discussion of political issues, since exceptions to freedom of expression must be interpreted narrowly."
- 55 Ifølge *Mortensen mod Danmark, 2025*, præmis 44 (M, s. 124), er der kun "little scope" for begrænsninger i ytringsfriheden på to områder, nemlig politiske ytringer og spørgsmål af offentlig interesse, og at der i sådanne tilfælde normalt vil blive tillagt et højt beskyttelsesniveau for ytringsfriheden.

3.8 Ad Værdidomme

- 56 I de specielle bemærkninger til lovforslaget fra 2018 om straffelovens § 269, der ordret stammer fra betænkning nr. 1563/2017, s. 218-219 (M, s. 18-19), er sontringen mellem "Statement of Facts" (beskyldning) og "Value Judgment" (værdidom) belyst. Se også Trine Baumbach, a.st., s. 214 (M, s. 166), om værdidom.
- 57 Da udsagnene blev fremsat under en politisk debat af demokratisk interesse, bør udsagnene søges kvalificeret som værdidom, jf. Menneskerettighedsdomstolens vejledning punkt 222 og *Paturel mod Frankrig, 2005*, præmis 37 (M, s. 88-89): "...finder Domstolen, at de omstridte udtalelser i den foreliggende sag afspejler påstande om spørgsmål af almen interesse og udgør i den forstand værdidomme snarere end faktuelle udsagn."
- 58 Af Menneskerettighedsdomstolens vejledning, punkt 221 (M, s. 137) fremgår, at sontringen mellem beskyldning og værdidom som udgangspunkt falder ind under de nationale domstole. Vurderingen må således tage udgangspunkt i praksis fra Højesteret. Se svarskriftet, pkt. 27-30, E, s. 35-36, med eksempler på Højesterets kvalificering af udsagn som værdidom.
- 59 Martin Lidegaards udsagn omfattet af påstandene 1.a-1.c udtrykker hans subjektive vurderinger/standpunkter til Morten Messerschmidt helhjertede omfavelse af den yderligtgående remigrationsbevægelse.
- 60 Martin Lidegaards udsagn er subjektive vurderinger/standpunkter på linje med udsagn om f.eks. racisme, der er anført som eksempel på værdidom i de specielle bemærkninger til straffelovens § 269, jf. M, s. 12-13.

- 61 Beskyldninger er udsagn med et faktuel indhold, der objektivt eksisterer uden for afsenders udsagn, og som der kan føres fuldt bevis for. Det gælder f.eks. et udsagn om konkretiserede strafbare handlinger.
- 62 Udsagnene har tilstrækkeligt faktisk grundlag i Morten Messerschmidts retorik og politik, jf. ovenfor afsnit 1.3 og afsnit 3.5.
- 63 For værdidom kræves der ikke altid klar støtte i faktum, jf. Menneskerettighedsdomstolens vejledning, punkt 227 (M, s. 138).
- 64 Se *Mortensen mod Danmark, 2025*, om fravær af begrundelse for konklusion om, at Rasmus Paludans handlinger, adfærd, tilknytning, synspunkter og meninger ikke udgjorde et tilstrækkeligt faktisk grundlag (præmis 42), jf. M, s. 124.
- 65 Hvis retten helt eller delvist kvalificerer udsagnene omfattet af påstand 1.a-1.b som beskyldninger, har de stadig tilstrækkeligt faktisk grundlag, jf. Trine Baumbach, a.st., s. 207-208 (M, s. 159-160) om kravene ved beskyldninger.
- 66 I U.2015.3106H (M, s. 43) frifandt Højesteret for beskyldninger, der ikke var bevist, fordi disse havde "tilstrækkelig dækning i PET-dokumenterne", som Bent Jensen havde baseret sine udsagn på.

3.9 Ad Politikeres ytringer

- 67 Præmissen i U.2021.3737H (M, s. 53) om den "særlig vidtgående ytringsfrihed" for folketingsmedlemmer fremstår ikke blot som et udtryk for den særlig vidtgående ytringsfrihed, der følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis, men også som forfatningsretligt princip i lyset af grundlovens § 57, herunder at der ellers ville være en hårfin grænse mellem den reelt ubegrænsede ytringsfrihed efter grundlovens § 57, 2. punktum, for udsagn fremsat i funktionen som folketingsmedlem og nært forbundne udsagn fremsat som politiker.
- 68 Højesteret henviser til *Castells mod Spanien, 1985*, præmis 42 (M, s. 57-58): "While freedom of expression is important for everybody, it is especially so for an elected representative of the people" og prøvelsen af et parlamentsmedlems ytringer: "...call for the closest scrutiny on the part of the Court."
- 69 Se Jon Fridrik Kjølbro, *Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – for praktikere*, s. 1140-1143 (M, s. 200-203),

...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Forud for kommunal- og regionsrådsvalget deltog Morten Messerschmidt, medlem af Folketinget og formand for Dansk Folkeparti, og Martin Lidegaard, medlem af Folketinget og politisk leder af Radikale Venstre, den 11. november 2025 i en partilederdebat i Randers.

Under debatten fremsatte Martin Lidegaard følgende tre udsagn:

”Man vil gerne internere og deportere tusindvis af medborgere bare fordi de har en tro eller har en anden hudfarve end de fleste af os, der er i rummet her.” (udsagn 1.a.)

”Hvis jeg forstod dit interview i Weekendavisen rigtigt, så vil du gerne internere op mod 100.000 danskere, hvis de har en anden etnisk baggrund og ikke vil rejse ud frivilligt, fordi du synes de skal rejse ud.” (udsagn 1.b.)

”hvis du vil internere 100.000 med anden etnisk baggrund” (udsagn 1.c.)

Sagen angår først og fremmest, om Martin Lidegaard i den forbindelse har overtrådt straffelovens § 267, stk. 1.

Af forarbejderne til straffelovens § 267 fremgår bl.a. (jf. FT 2018-19 (1. samling), tillæg A, lovforslag nr. L 20, s. 58):

”Det vil efter den foreslåede bestemmelse være et krav, at den pågældende meddelelse, udtalelse eller handling objektivt set er egnet til at krænke en persons ære både i form af selvgættelse og omdømme. Det vil ikke være et krav, at den pågældendes ære er krænket i det konkrete tilfælde, men ytringen eller handlingen skal generelt være egnet til at udgøre en ærekrænkelse under de omstændigheder, som den fremkommer i. Omvendt vil det ikke være tilstrækkeligt, at en person konkret føler sig krænket, hvis ytringen ikke generelt er egnet til at udgøre en krænkelse. Kriminaliseringen efter bestemmelsen omfatter i øvrigt det samme, som den gældende bestemmelse omfatter, idet f.eks. moralbegrebet udvikler sig med tiden, hvilket domstolene må tage højde for ved fortolkningen af bestemmelsen.”

Når det skal fastlægges, hvordan de af Martin Lidegaard fremsatte udsagn skal forstås, og om de er egnede til at krænke Morten Messerschmidts ære, må der lægges vægt på, hvordan de tilstedeværende tilhørere ved debatmødet i Randers og den almindelige læser og/eller seer vil opfatte dem ud fra deres indhold

og kontekst, jf. herved princippet i Højesterets dom af 27. maj 2021 (UfR 2021.3737 H).

For så vidt angår det første udsagn (udsagn 1.a.) har Martin Lidegaard forklaret, at "*man*" refererede til remigrationsbevægelsen, og at han derfor ikke talte om Morten Messerschmidt personligt. Således som udsagn 1.a. indgår i Martin Lidegaards beskrivelse af to politiske retninger, henholdsvis beskrevet som Frygtens Allé og Håbets Allé, hvor Frygtens Allé ifølge Martin Lidegaard er der, hvor "*Trump, Alternative für Deutschland og Morten Messerschmidt*" trasker ud ad, finder retten, at tilhørere ved debاتمødet i Randers og den almindelige læser og/eller seer må antages at opfatte udtrykket "*man*" også som en henvisning til Morten Messerschmidt personligt.

Retten finder endvidere, at tilhørere ved debاتمødet i Randers og den almindelige læser og/eller seer må antages at få indtryk af, at Morten Messerschmidt – når Martin Lidegaard udtalte, at "*man*", og dermed Morten Messerschmidt personligt, vil "*internere og deportere tusindvis af medborgere bare fordi de har en anden tro eller har en anden hudfarve*" – vil frihedsberøve og udvise udlændinge på grund af deres tro og/eller hudfarve.

Herefter og henset til udtalelsens indhold og den sammenhæng, hvori den blev fremsat, finder retten, at Martin Lidegaards udtalelse (udsagn 1.a.) er egnet til at krænke Morten Messerschmidts ære, jf. straffelovens § 267, stk. 1.

For så vidt angår det andet og tredje udsagn (udsagn 1.b. og udsagn 1.c.) lægger retten for det første til grund, at Martin Lidegaard i forbindelse med disse udsagn henvendte sig direkte til Morten Messerschmidt, idet han udtalte "*Og så vil jeg sige til Morten Messerschmidt*".

Retten lægger for det andet til grund, dels at de to udsagn må ses i sammenhæng, idet udsagn 1.c. blev fremsat i forlængelse af og i tilknytning til udsagn 1.b., dels at de to udsagn må ses i sammenhæng med Martin Lidegaards første udsagn (udsagn 1.a.), idet de tre udsagn alle angik samme tema; nemlig indholdet af artiklen i Weekendavisen om Dansk Folkepartis udlændingepolitik.

Ved vurderingen af, hvordan de to udsagn skal forstås, finder retten, at tilhørere ved debاتمødet i Randers og den almindelige læser og/eller seer må antages at blive bibragt en opfattelse af, at Morten Messerschmidt – når Martin Lidegaard udtalte "*Hvis jeg forstod dit interview i Weekendavisen rigtigt, så vil du gerne internere op mod 100.000 danskere, hvis de har en anden etnisk baggrund og ikke vil rejse ud frivilligt, fordi du synes de skal ud*", og "*hvis du vil internere 100.000 med anden etnisk baggrund*", og når Martin Lidegaard ikke præciserede de tre grupper af udlændinge, som var omtalt i artiklen i Weekendavisen – vil frihedsbe-

røve, og i kontekst med udsagn 1.a., udvise, udlændinge på grund af deres tro og/eller hudfarve.

Dette understøttes tillige af, at Martin Lidegaard har forklaret, at han lige så godt kunne have brugt ordet "indespærre", og at han med udtrykkene "en anden tro" eller "en anden hudfarve" mente en "anden etnicitet".

På denne baggrund og efter en samlet vurdering af udtalelsernes indhold og den sammenhæng, hvori de blev fremsat, finder retten, at også disse udtalelser er egnede til at krænke Morten Messerschmidts ære, jf. straffelovens § 267, stk. 1.

Henset til de konkrete omstændigheder kan det forhold, at Martin Lidegaard i forbindelse med udsagn 1.b. og udsagn 1.c. tog et forbehold for, om han havde forstået artiklen i Weekendavisen korrekt, ikke føre til en anden vurdering.

Sagen angår herefter, om de af Martin Lidegaard fremsatte udsagn er berettigede efter straffelovens § 267, jf. § 269, stk. 1, således som disse bestemmelser skal forstås i lyset af artikel 8 og 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at der i tilfælde som det foreliggende skal foretages en afvejning af på den ene side hensynet til Martin Lidegaards ytringsfrihed efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10 og på den anden side hensynet til beskyttelse af Morten Messerschmidts omdømme efter konventionens artikel 8.

Højesteret har om denne afvejning anført følgende i dommen gengivet i UfR 2021.3737 H:

"Ved denne afvejning skal der som fastslået i f.eks. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 5. november 2020 i sagen Balaskas mod Grækenland inddrages bl.a. følgende kriterier: »(a) contribution to a debate of public interest, (b) how well known the person concerned is, (c) the subject of the news report, (d) the prior conduct of the person concerned, and (e) the content, form and consequences of the publication«, jf. dommens præmis 38. Af præmis 42 fremgår i den forbindelse bl.a., at der i spørgsmål af offentlig interesse er »little scope under Article 10 § 2 of the Convention for restrictions on freedom of expression«, og at »a degree of hostility ... and the potential seriousness of certain remarks ... do not obviate the right to a high level of protection, given the existence of a matter of public interest ...«. Af præmis 47 fremgår om »public figures« bl.a., at »the limits of critical comment are wider as they are inevitably and knowingly exposed to public scrutiny and must therefore display a particularly high degree of tolerance«. Af præmis 53 fremgår bl.a., at »value judgments« (værdidomme) ikke kan være genstand for sandhedsbevis, men at der for sådanne udsagn skal foreligge

en »sufficient factual basis to support it«. Af anden praksis fra Menneskerettighedsdomstolen fremgår, at politikeres ytringsfrihed nyder en særligt vidtgående beskyttelse efter artikel 10, jf. bl.a. dom af 23. april 1992 i sag 11798/85 (Castells mod Spanien), præmis 42.”

Om kvalificeringen af de tre udsagn som enten værdidomme (value judgments) eller beskyldninger (statement of facts) fremgår følgende af forarbejderne til straffelovens § 269, stk. 2 (jf. FT 2018-19 (1. samling), tillæg A, lovforslag nr. L 20, s. 61):

”Ved beskyldning forstås en påstand om fakta, der kan bevises eller modbevises, mens værdidom forstås som et subjektivt standpunkt, der ikke kan bevises, men som kan have et vist faktisk grundlag.

...

Det bemærkes i øvrigt, at der er en glidende overgang mellem beskyldninger og værdidomme med et deraf afledt glidende krav til det faktuelle grundlag, der har betydning for strafbarheden af den pågældende ytring.”

Efter en samlet vurdering af de enkelte udsagns indhold og kontekst finder retten, at disse må karakteriseres som værdidomme i Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens forstand. Retten har herunder lagt vægt på, at Martin Lidegaard for så vidt angår udsagn 1.a. udtrykte sin subjektive opfattelse af den politiske retning, han, på baggrund af artiklen i Weekendavisen, havde forstået, at Dansk Folkeparti havde tilsluttet sig, og at Martin Lidegaard, som beskrevet ovenfor, for så vidt angår udsagn 1.b. og 1.c., indledningsvis tog et forbehold ved at udtale ”Hvis jeg forstod dit interview i weekendavisen rigtigt”.

Som følge heraf kan der ikke kræves sandhedsbevis for udsagnene, men dog skal der foreligge et tilstrækkeligt faktisk grundlag til støtte for dem.

Ved vurderingen af, hvilke krav der kan stilles til dette grundlag, må det på den ene side indgå, at udsagnene blev fremsat som led i en politisk debat forud for kommunal- og regionsrådsvalget, hvor der blev diskuteret forskellige politiske emner.

Martin Lidegaards udsagn må således anses for fremsat som led i en offentlig debat om emner af væsentlig samfundsmæssig interesse, og Martin Lidegaard har som medlem af Folketinget desuden en særligt vidtgående ytringsfrihed om sådanne emner.

I vurderingen må det tillige indgå, at Morten Messerschmidt som medlem af Folketinget og partiformand i forbindelse med en offentlig politisk debat om udlændingepolitik, hvor han selv har tilkendegivet politiske holdninger, der har kunnet give anledning til debat og kritik, må udvise en højere grad af tole-

rance, end når det drejer sig om en privatperson, jf. herved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 1. juli 1997 i sagen Oberschlick mod Østrig, præmis 29.

I vurderingen må det herudover indgå, at udtalelserne blev fremsat mundtligt og spontant i forbindelse med en debat om et emne, hvor Martin Lidegaard og Morten Messerschmidt står langt fra hinanden politisk, jf. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 22. april 2010 i sagen Haguenuer mod Frankrig, præmis 51 og 52, at Martin Lidegaard gerne ville fremkalde en debat om indholdet af artiklen i Weekendavisen, at Martin Lidegaard, der udtalte, *"Hvis jeg forstod dit interview i Weekendavisen rigtigt"*, netop også inviterede her- til, og at Morten Messerschmidt havde mulighed for at kommentere herpå umiddelbart, hvilket han også gjorde.

Disse forhold taler med betydelig vægt for, at Martin Lidegaards udsagn må anses for berettiget under hensyn til ytringsfriheden, og retten finder, at der ikke i denne situation kan stilles store krav til det faktuelle grundlag.

Ved vurderingen må det imidlertid på den anden side indgå, at visse udsagn, uanset at de har karakter af værdidomme, kan være særligt stigmatiserende, jf. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 21. marts 2000 i sagen Wabl mod Østrig.

Morten Messerschmidt har forklaret, at Martin Lidegaards udtalelser berørte ham meget, da det ødelagde debatten, og at han – ikke kun ved debatmødet i Randers, men også efterfølgende – er blevet spurgt ind til det om hudfarve.

Uanset at udsagnene kan være egnede til at fremstille Morten Messerschmidt på en måde, der kan anses for at være skadelig for hans virke som medlem af Folketinget og partiformand, finder retten efter en samlet vurdering, at der er påvist et faktuel grundlag for Martin Lidegaards udsagn, der kan anses for tilstrækkeligt.

Retten har navnlig lagt vægt på, at det af artiklen i Weekendavisen fremgår, at Dansk Folkeparti helhjertet omfavner remigration, at Morten Messerschmidt ifølge Weekendavisen skulle have udtalt, at *"Der er brug for remigration..."*, og *"Der er ikke noget alternativ"*, samt at Martin Lidegaard har forklaret, at han ikke havde hørt podcasten fra den 29. oktober 2025, og at hans udtalelser under debatmødet i Randers fremkom alene på baggrund af artiklen i Weekendavisen.

Herefter, og da artiklen, herunder i lyset af dens indhold i øvrigt, har kunnet efterlade en uklarhed om Morten Messerschmidt og Dansk Folkepartis holdning til remigrationsbevægelsen, og om Morten Messerschmidt og Dansk Folkeparti

havde tilsluttet sig denne bevægelse, tages Martin Lidegaards frifindelsespåstand til følge.

Efter sagens udfald skal Morten Messerschmidt i sagsomkostninger betale 93.750 kr. til Martin Lidegaard. Martin Lidegaard er ikke momsregistreret. Ved fastsættelsen af beløbet til advokat er der taget hensyn til sagens omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

Martin Lidegaard frifindes.

Morten Messerschmidt skal til Martin Lidegaard betale sagsomkostninger med 93.750 kr.

Beløbet skal betales inden 14 dage og bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 50.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 50.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 50.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger** fra dommens dato.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Du kan læse mere på domstol.dk.

Hvis du ønsker at søge om tilladelse til anke eller kære, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet på www.procesbevillingsnaevnet.dk eller mail til post@procesbevillingsnaevnet.dk eller post@pbn.dk. Procesbevillingsnævnet har adresse på Store Kongensgade 1, 2. sal, 1264 København K. Du kan ikke indlevere ansøgningen på minretssag.dk.